

Zohorský Hlas

XIII. ročník

č. 2/2020

ISSN 1338-0273 * EV 4004.10

zdarma

Hrdinovia dnešných dní očami detí

zo Školského klubu detí
pri Základnej škole
Albína Brunovského
v Zohore

Tomáš Sláma

Heorhi Hotsulenko

Zara Kovárová

Melánia Nikodémová

Hanka Urbaničová

Doba temna ...

Začiatkom roka 2020 sme sa prvýkrát stretli so slovom „KORONA“, z ktorého sme si z počiatku robili srandu. Ako sa hovorí „smiech, smiech, veď tá prejde!“ A veru nás prešiel. A s koronou prišiel aj koronavírus a ochorenie, ktoré dostalo meno COVID-19. Objavilo sa v Číne a my sme si vtedy mysleli, že to je ďaleko a že nás to len tak „lízne“, otrasieme sa a pôjdeme ďalej, ale bohužiaľ nestalo sa tak. Už počas parlamentných volieb sme však museli dodržiavať určité dezinfekčné opatrenia. Ale ešte stále sme dúfali.

Prvý prípad na Slovensku sa objavil v našom regióne 6. marca a zrazu sme sa ocitli v dobe temna. Bol zostavený krízový štáb, ktorý sa prvýkrát zišiel dva dni potom, ako bol tento prípad ohlásený. Zo dňa na deň sme si museli zvyknúť na nosenie rúška na ulici, aj v obchodoch, zostali zatvorené brány školy, škôlky, kostola, knižnice, stacionáru, športového areálu a aj obecný a poštový úrad fungoval len v obmedzenom režime. Rušili sa kultúrne a športové podujatia a otvorené zostali len potraviny, drogéria, lekáreň, kde bolo potrebné dodržiavať dvojmetrové odstupy od ostatných nakupujúcich, ktorých bolo vnútri len určený počet. V pekárni sme nakupovali cez okienko. Bez rúška a dezinfekcie rúk ste sa nedostali nikam. Najohrozenejšou skupinou boli ľudia vo veku 65 rokov a viac. Čiže naši dôchodcovia. Nastal však problém – rúška a dezinfekcia zmizli z pulrov ako teplé rožky. Tie, s ktorými disponoval štát išli do nemocníc zdravotnému personálu. Našťastie, čo sa týka rúšok, máme v dedine šikovné ženy, ktoré naštartovali svoje šijacie stroje a začali rúška šiť. Pomocou polície a zamestnankýň obecného úradu ich distribuovali do poštových schránok najviac ohrozeným občanom obce. Postupne zabezpečili ochranu ľuďom až do veku 45 rokov. Samozrejme na úrad mohli zavolať aj ostatní občania, ktorí nemali možnosť si rúško zohnať inde.

Dňa 16. marca bol štátom vyhlásený núdzový stav. Zatvorili sa divadlá, kiná, obchodné centrá, lyžiarske strediská, zatvorili sa hranice zo všetkými štátmi, zrušená bola letecká, železničná i autobusová doprava, rušili sa zábavy, koncerty, vystúpenia a koncom marca ukončila výrobu aj najväčšia automobilka na Slovensku Volkswagen Slovensko. Ľudia, ktorí sa vracali zo zahraničia špeciálnymi autobusmi museli nastúpiť do dvojtzdňovej karantény, čiže nesmeli vychádzať z domu. Počet infikovaných ľudí každým dňom stúpal. So strachom sme pozerali správy, čo sa deje v okolitých štátoch, najmä v Taliansku. V duchu sme verili, že u nás to nebude mať taký hrozivý priebeh. Našťastie rýchlym zavedením patričných opatrení sme toto zvláštne obdobie, na ktoré si snáď ani najstarší občan našej dediny nepamätá, zvládli na jednotku. V čase uzávierky sme nezaznamenali v našej obci ani jeden prípad. Určite to bolo aj tým, že sme si ako občania uvedomovali, že ak budeme plniť príkazy štátu pomôžeme nielen sebe, ale aj svojim spoluobčanom.

I keď väčšina ľudí našej dediny nechodila do práce, ulice boli vyľudnené, nepočuli ste vravu a džavot detí a v noci ste nestretli ani „ducha“, nie to ešte človeka. Žilo to sem-tam, len na hrádzi kanála Malina, ale aj to len vtedy, keď bolo pekné počasie a samozrejme s rúškom na tvári. Najhorší scenár, aký nám život mohol priniesť bola tohtoročná Veľká Noc. Tak tú si budú asi pamätať všetci až do smrti. Počas veľkonočného obdobia bol kostol zatvorený a nekonali sa žiadne cirkevné obrady. Vďaka rodine Mackovičovej, ktorá vyzdobila park pred pohostinstvom Vendelín, ste mali možnosť

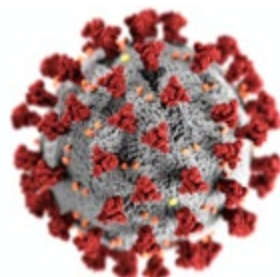
stretnúť jediných šibáčov v dedine. Občianske združenie A proč ne? upravilo zase priestor pri fontáne pred obecným úradom. Opatrenia ohľadne Veľkej noci začali platiť už v stredu 8. apríla, keď bol vyhlásený zákaz vychádzania. Tento príkaz trval až do utorka 14. apríla. Ľudia sa mohli pohybovať len vo svojich okresoch, čiže Zohorčania, ktorí museli ísť náhodou do Bratislavy, čo je už iný okres, museli mať povolenie od zamestnávateľa, alebo odporúčenie od lekára a pod. Polícia toto nariadenie prísne kontrolovala.

Bol z toho veľký chaos, ale prežili sme a prežili sme aj iné zvláštne opatrenia, ktoré sa nestretli práve s najlepšou odozvou. Zvykli sme si, že nakupovať nemôžeme chodiť vtedy, keď sú tam dôchodcovia. Aj návšteva pošty bola skúškou pre naše nervy a obecný úrad úradoval len po telefonickej dohode. Ale spoločnými silami sme to dali!!! A dali to aj novomanželia, ktorí sa v týchto mesiacoch rozhodli vykročiť na spoločnú cestu životom a s ťažkým srdcom to museli zvládnuť aj tí, ktorí odprevádzali svojich blízkych na poslednej ceste. Všetko sa konalo za prísnych opatrení.

Celé toto náročné obdobie sme nakoniec zvládli a prišla sladká odmena v podobe postupného uvoľňovania nariadení, počet nariadených stúpal pomalšie, počet vyličených sa zvyšoval a počet úmrtí sa zastavil na čísle 28. Do obchodov už môže vstúpiť väčší počet ľudí, športový areál nebol taký plný ako je v tomto čase, ani v deň jeho slávnostného otvorenia. Dňa 1. júna sa vrátili do škôlky malí škôlkári, do školy žiaci z prvého stupňa a piatáci. Od 22. júna sa v škole vystriedali postupne všetky ročníky z druhého stupňa. Síce vyučovanie neprebíhalo klasickou formou, ale hlavné bolo, že žiaci sa už mohli spolu stretávať a hrať. Otvorený bol aj školský klub detí a školská jedáleň. Postupne sa začali otvárať aj pohostinstvá, reštaurácie a ostatné obchody. Ekonomika obce sa začína pomaly spamätávať zo šoku. V dedine to začalo znova žiť. Na ulici už nemusíme nosiť rúška. Od 14. júna bol zrušený núdzový stav. Na kultúrne akcie a futbalové zápasy si však ešte musíme počkať. Ešte, že tu máme hokejbalistov. Tí nám robia radosť. Pevne však veríme, že už máme to najhoršie za sebou, a že ak náhodou príde druhá vlna koronakrízy nebude mať až také hrozné následky ako prvá. Všetko sa pomaly začína vracieť do starých kolají. I keď už navždy bude pred „KORONOU“ a po „KORONE“

Na záver tohto príspevku by som sa veľmi rada poďakovala ľuďom, ktorí boli v prvej línii, zdravotníkom, magistrám v lekárni, našim predavačkám, poštárkam, ktoré roznášali poštu, aj tým, ktoré boli za prepážkou, starostovi, zamestnancom obecného úradu, pracovníčkam v stacionári, pani riaditeľkám v škole i v škôlke, pani učiteľkám, polícii, rodičom a všetkým spoluobčanom, že sme v rámci možností boli disciplinovaní a dodržiavali všetky predpisy a nariadenia spojené s núdzovým stavom. Nie vždy to bolo jednoduché a občas nám nervy povolili. Odpustite, veď sme len ľudia.

Za redakciu Zohorského hlasu
J. Ščepánková

Obec v čase pandémie

Starosta, hneď ako sa objavil prvý prípad ochorenia na Covid-19 zvolal krízový štáb, ktorý následne rozhodol, že sa v našej obci od 10. marca zatvárajú všetky inštitúcie a to: škôlka, škola, knižnica a stacionár.

Postupne prichádzali nariadenia od štátu, ktoré obec spoločne s krízovým štábom riešila. Od 16. marca bol vyhlásený núdzový stav na celom území Slovenska. Nariadené bolo nosenie rúšok, zákaz zhromažďovania sa a vychádzania len v nutných prípadoch. Problém nastal s nedostatkom rúšok. Preto obec v spolupráci s Miestnym spolkom Slovenského Červeného kríža v Zohore oslovil ženy, ktoré by vedeli a chceli pomôcť pri šití rúšok. Našťastie sa ich našlo pomerne dosť a začali šiť rúška pre najstarších a najohrozenejších občanov našej dediny. Obec sa snažila na ich výrobu zabezpečiť materiál, zároveň sa postarala aj o samostatne žijúcich seniorov starších ako 65 rokov, ktorí nemali nikoho, kto by im zabezpečil nákup základných potravín a liekov. Zabezpečila dezinfekciu verejných priestorov a budov. V rozhlase upozorňovala na všetky opatrenia, ktoré vydával štát. Všetky tieto upozornenia boli dané aj na obecnú webovú stránku. I keď bol núdzový stav 14. júna zrušený, niektoré opatrenia ešte stále trvajú a treba ich dodržiavať. Je to nosenie rúšok a dezinfikovanie rúk v obchodoch, na obecnom a poštovom úrade, v knižnici, stacionári, v škole a škôlke.

Oznamy z obce

Vzhľadom na pandémiu Covid-19 a odporúčanie opatrení Úradu verejného zdravotníctva sa ruší kultúrne podujatie a tradičný svätomargitský jarmok.

Cena obce a Cena starostu obce

Kultúrna komisia pri OZa v Zohore stanovila termín predkladania návrhov na udelenie Ceny obce a Ceny starostu obce do 30. 9. 2020.

Podmienky udeľovania. Cenu obce Zohor udeľuje OZa na základe čl.34 Štatútu obce Zohor. Môže byť udelená za:

- Vynikajúce tvorivé výkony a významné výsledky vedeckej, technickej, umeleckej, športovej, publicistickej, a verejnoprospešnej činnosti.
- Činnosť osôb alebo organizácií, ktoré sa významným spôsobom prispeli k hospodárskemu a kultúrnemu rozvoju obce, jej propagácii doma i v zahraničí.
- Činnosť osôb alebo organizácií pri záchrane ľudských životov a majetku obce a jej občanov.

Výnimočne sa môže cena udeliť jednotlivcovi i po jeho smrti – in memoriam. Návrhy na udelenie Ceny obce Zohor môžu obyvatelia obce Zohor a organizácie pôsobiace v obci Zohor predkladať Komisii kultúry v písomnej forme s riadnym odôvodnením.

Uvítanie detí do života

Kvôli pandémie Covid-19 sa uvítanie detí do života prekladá na jesenné mesiace podľa epidemiologickej situácie.

Od júna 2020 v čase od 7:00 do 22:00 je možnosť sa bezplatne pripojiť na free wifi na multifunkčnom ihrisku. Túto službu poskytuje firma Radiolan našim občanom zdarma.

Starosta Obce Zohor v mene svojom, ako aj v mene občanov týmto ďakuje za ochotu a pomoc pri šití rúšok pre starších občanov v spolupráci s Miestnym spolkom Červeného kríža v Zohore. Veľká vďaka patrí:

Šenkárová Ingrid, Bajcarová Marta, Kimličková Mária, Masarovičová Viola, Damašková Alena, Valovičová Helena, Forová Stanislava, Zvarová Margita, Samochinová Lenka, Mravíková Marcela, Sabolová Eleonóra, Veselovská Renata, Grancová Dana, Dendisová Jana, Urbaničová Emília, Brunovská Dana, Míznerová Aurélia, Alexiová Dagmar, Ondráčková Henrieta, Vinceková Irena, Olejárová Ľuboslava, Badrnová Emília, Mackovičová Zuzana, Gréličková Ivana, Zálesňaková Katarína, Cuperová Veronika, Vanišová Simona, Smreková Andrea, Dinušová Terézia, Štefanovičová Bibiana, Prečuchová Štefanovičová Andrea, Miklošovičová Simona, Rybárová Daniela, Vrabcová Dana.

Ďakuje aj predavačkám v našich obchodoch, poštárkam, zdravotníkom, magistrám, opatrovatelkám, pani riaditeľkám, pani učiteľkám a pánovi učiteľovi, vychovávateľkám, deťom a ich rodičom a všetkým občanom za dodržiavanie opatrení a nariadení. Niektoré trvajú stále.

Ešte raz **SRDEČNÁ VĎAKA!!!!**

Martin Zálesňák

Riaditeľka Základnej školy Albína Brunovského

Na základe končiaceho sa funkčného obdobia riaditeľky Základnej školy Albína Brunovského Mgr. Ľubici Štefanovičovej, Obec Zohor v zmysle §4 zákona č. 596/2003 Z. z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a §5 zákona č. 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme v znení neskorších predpisov vyhlásila dňa 14. mája 2020 výberové konanie na obsadenie miesta riaditeľa Základnej školy Albína Brunovského, Obchodná 7, Zohor s predpokladaným nástupom od 1. augusta 2020. Výberového konania sa zúčastnila iba jedna záujemkyňa, ktorá aj na základe výsledkov hlasovania výberovej komisie vyhrala. Riaditeľkou Základnej školy Albína Brunovského na ďalšie 5 ročné funkčné obdobie sa stala **Mgr. Ľubica Štefanovičová.**

Oznamujeme občanom, že v dňoch **od 21. do 23. septembra 2020** budú pracovníci Obecného úradu v Zohore vydávať v kultúrnom dome

- platobné výmery na **daň z nehnuteľnosti** a **daň za psa**
- poštové poukážky na **poplatok za komunálny odpad**

Taktiež budete môcť zaplatiť:

- **cintorínsky poplatok** a Technickým službám **stočné**

Tieto poplatky bude možné platiť iba v hotovosti.

Uvedené si budete môcť vybaviť:

Pondelok od 8.00 do 11.30 a od 12.30 do 17.00

Utorok od 8.00 do 11.30 a od 12.30 do 18.30

Streda od 8.00 do 11.30 a od 12.30 do 17.00

V týchto dňoch bude knižnica **ZATVORENÁ.**

Uznesenia z 10. rokovania Obecného zastupiteľstva Obce Zohor zo dňa 07.02.2020

Uznesenie č. 10/1/2020 – Oza berie na vedomie

- určenie zapisovateľky zápisnice: Mgr. Gabriela Kaľková
- overovateľov: Juraj Štefanovič, Ing. Ivan Mackovič

Uznesenie č. 10/2/2020 – Oza

- volí** Návrhovú komisiu v zložení: Rastislav Šubjak, Martina Rybárová, Ing. Ján Polakovič
- schvaľuje** Navrhnutý program zasadnutia obecného zastupiteľstva

Uznesenie č. 10/3/2020 – Oza berie na vedomie vzdanie sa Ing. Milana Olejára posla-neckého mandátu OZ obce Zohor k 15.01.2020.

Uznesenie č. 10/4/2020 – Oza konštatuje, že pani Eva Bodorová zložila a podpísom potvrdila zákonom predpísaný sľub.

Uznesenie č. 10/5/2020 – Oza volí za člena Komisie kultúry pani Evu Bodorovú.

Uznesenie č. 10/6/2020 – Oza volí za predsedu Komisie kultúry Juraja Štefanoviča.

Uznesenie č. 10/7/2020 – Oza berie na vedomie Správu o kontrolnej činnosti hlavné-ho kontrolóra obce Zohor za rok 2019.

Uznesenie č. 10/8/2020 – Oza berie na vedomie Správu komisie vzdelávania a športu.
Uznesenie č. 10/9/2020 – Oza berie na vedomie zmenu rozpočtu č. 8 obce Zohor na rok 2019 vykonanú na základe rozpočtového opatrenia starostu obce bez pripomienok.

Uznesenie č. 10/10/2020 – Oza schvaľuje uzavretie Dodatku č. 11 k Zmluve o nájme nebytových priestorov zo dňa 31.08.2008 s Máriou Samochinovou, Kováčska ulica č. 9, 900 51 Zohor, IČO: 34 389 792, z dôvodu hodného osobitného zreteľa, na dobu určitú do 31.08.2022, za cenu nájmu 20 €/m²/rok.

Uznesenie č. 10/11/2020 – Oza berie na vedomie Správu komisie finančnej, sociál-ných vecí a zdravotníctva.

Uznesenie č. 10/12/2020 – Oza schvaľuje zriadenie vecného bremena práva ťahania a uloženia inžinierskych sietí (vodovod a kanalizácia) na pozemku parc. č. 14369/1 reg. „E“ podľa geometrického plánu č. 35772719-230/2019 zo dňa 28.11.2019, za cenu 830 €, ktorá bola stanovená znaleckým posudkom č. 94/2019 zo dňa 17.12.2019, ktorý vypracoval Ing. Tomáš Kolomy, pre žiadateľa Zohor Roviny s. r. o., Gen. M. R. Štefánika č. 1252/71, 901 01 Malacky.

Uznesenie č. 10/13/2020 – Oza súhlasí so zriadením bezodplatného vecného bre-mena práva ťahania a uloženia inžinierskych sietí (NN rozvody) na pozemku parc. č. 14369/1 reg. „E“ podľa geometrického plánu č. 35772719-230/2019 zo dňa 28.11.2019, v prospech žiadateľa Západoslovenská distribučná a. s., Čulenova č. 6, 816 47 Brati-slava.

Uznesenie č. 10/14/2020 – Oza nesúhlasí s odpredajom obecného pozemku parc. č. 14503 reg. „E“ žiadateľovi Mgr. Martinovi Hybskému, Bjornsonova č. 14, 811 05 Brati-slava.

Uznesenie č. 10/15/2020 – Oza súhlasí s bezodplatným prevodom (s darovaním) novovytvorených pozemkov geometrickým plánom č.35772719-9/2020 zo dňa 16.01.2020, parc. č. 250/4 o výmere 14 m² a parc. č. 251/4 o výmere 35 m², ktorých výlučným vlastníkom je Miroslav Valovič, Gallyayova č. 1958/47, 841 02 Bratislava, Obci Zohor na plánovanú miestnu komunikáciu.

Uznesenie č. 10/16/2020 – Oza súhlasí s bezodplatným prevodom (s darovaním) novovytvoreného pozemku geometrickým plánom č.35772719-9/2020 zo dňa 16.01.2020, parc. č. 255/4 o výmere 41 m², ktorej výlučným vlastníkom je Patrik Kostka, Gozovská č. 100/7, 900 55 Lozorno, obci Zohor na plánovanú miestnu komunikáciu.

Uznesenie č. 10/17/2020 – Oza súhlasí s bezodplatným prevodom (s darovaním) novovytvorených pozemkov geometrickým plánom č.35772719-9/2020 zo dňa 16.01.2020, parc. č. 258/4 o výmere 50 m² a parc. č. 264/5 o výmere 24 m², ktorých bezpodielovými spoluvlastníkmi sú Ing. Tomáš Buiňák a Ing. Katarína Buiňáková, Slá-vičie údolie č. 116, 811 02 Bratislava, Obci Zohor na plánovanú miestnu komunikáciu.

Uznesenie č. 10/18/2020 – Oza súhlasí s vybudovaním rozšírenia inžinierskych sietí na vlastné náklady žiadateľa na obecnom pozemku parc. č. 848/5 reg. „C“ pre žiadateľa Miroslava Valoviča, Gallyayova č. 1958/47, 841 02 Bratislava.

Uznesenie č. 10/19/2020 – Oza súhlasí s odpredajom časti obecného pozemku parc. č. 848/5 reg. „C“ p. Marekovi Stopkovi a Lucii Stopkovej, Záhradná ulica č. 29, 900 51 Zohor, formou ako prípad hodný osobitého zreteľa s tým, že geometrický plán dajú vypracovať žiadatelia na vlastné náklady.

Uznesenie č. 10/20/2020 – Oza súhlasí s odpredajom obecného pozemku parc. č. 22187 reg. „C“ o výmere 2377 m², formou ako prípad hodný osobitého zreteľa, za cenu 116 473 €, žiadateľovi JUDr. Vladimírovi Škutovi, CSc., Fongová č. 10033/11, 831 06 Bratislava.

Uznesenie č. 10/21/2020 – Oza súhlasí s odpredajom časti obecného pozemku parc. č. 843/148 reg. „C“ o výmere 480 m² a pozemku parc. č. 843/149 reg. „C“ o výmere 9 m², formou ako prípad hodný osobitého zreteľa, za cenu 12 700 €, žiadateľom p. Ben-jaminovi Valentovi a manž. Milade, Na Pasienkoch č. 5, 900 51 Zohor.

Uznesenie č. 10/22/2020 – Oza schvaľuje návrh Najomnej zmluvy na nehnuteľnosti parc. č. 21748/10 a časť parc. č. 21776 reg. „C“ medzi Obcou Zohor a HM real plus s. r. o., z dôvodu prestavby časti kanalizácie.

Uznesenie č. 10/23/2020 – Oza schvaľuje na základe výberového konania cenovú po-nuku projektovej dokumentácie: „Jedáleň MŠ Zohor“ realizačný projekt, spoločnosti miestor s.r.o. Račianska 78, 831 02 Bratislava, IČO: 47 497 912, za cenu 4 050 € s DPH.

Uznesenie č. 10/24/2020 – Oza berie na vedomie správu komisie výstavby, životného prostredia a územného plánovania.

Uznesenie č. 10/25/2020 – Oza berie na vedomie prezentáciu architektonického ná-vrhu: „Rekonštrukcia Kultúrneho domu“ autorom Ing. Arch. Antonom Kiskom.

Uznesenie č. 10/26/2020 berie na vedomie informáciu DHZ1 Zohor o novom pro-jekte.

Uznesenia z 11. rokovania Obecného zastupiteľstva Obce Zohor zo dňa 17.04.2020

Uznesenie č. 11/1/2020 – Oza berie na vedomie

- určenie zapisovateľky zápisnice: Mgr. Gabriela Kaľková
- overovateľov: Jozef Gerthofer, Rastislav Šubjak

Uznesenie č. 11/2/2020- Oza

- volí** Návrhovú komisiu v zložení: Miroslav Kovár Martina Rybárová
- schvaľuje** Navrhnutý program zasadnutia obecného zastupiteľstva

Uznesenie č. 11/3/2020 - Oza

1. berie na vedomie Stanovisko Stanovisko Okresného úradu v Bratislave, odboru výstavby a bytovej politiky, podľa §25 zákona č.50/1976 Zb. o územnom plánovaní a sta-bebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov zo dňa 10. 02. 2020 k územnoplánovacej dokumentácii ÚPN obce Zohor – Zmeny a doplnky č. 7.

2. berie na vedomie Správu o prerokovaní územnoplánovacej dokumentácie ÚPN obce Zohor – Zmeny a doplnky č. 7.

3. schvaľuje Územný plán obce Zohor – Zmeny a doplnky č. 7.

4. schvaľuje Vyhodnotenie stanovísk a pripomienok uplatnených pri prerokovaní ÚPN obce Zohor – Zmeny a doplnky č. 7.

5. schvaľuje VZN obce Zohor č. 1/2020, ktorým sa vyhlasuje záväzná časť územno-plánovacej dokumentácie ÚPN obce Zohor – Zmeny a doplnky č. 7 s účinnosťou od 20. 05. 2020.

Uznesenie č. 11/4/2020 - Oza schvaľuje na základe výberového konania cenovú po-nuku na vyhotovenie projektovej dokumentácie na stavbu: „Materská škola Zohor“ od Ing. Arch. Ivan Jarina, ul. Karpatská 131/A, 900 33 Marianka, IČO: 30801648, za cenu 14.000,00 € (nie je platcom DPH).

Uznesenie č. 11/5/2020 - Oza

Berie na vedomie

- zápisnicu z otvárania obálok a kontroly splnenia podmienok uchádzačov na funkciu hlavného kontrolóra obce Zohor zo dňa 6. 4. 2020.

- prezentáciu kandidáta Ing. Magdaleny Gregerovej na funkciu hlavného kontro-lóra.

Schvaľuje voľbu hlavného kontrolóra tajným hlasovaním formou hlasovacích lístkov prostredníctvom volebnej komisie v zložení: Ing. Ivan Mackovič - predseda, Eva Bo-dorová, Rastislav Šubjak.

Berie na vedomie zápisnicu o priebehu a výsledku hlasovania z voľby hlavného kon-trolóra obce Zohor dňa 17.04.2020.

Konštatuje že voľba hlavného kontrolóra sa uskutočnila v súlade so zákonom SNR č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v platnom znení a do funkcie hlavného kontrolóra obce Zohor na funkčné obdobie 6 rokov od 01. 05. 2020 bola zvolená Ing. Magda-lena Gregerová.

Uznesenie č. 11/6/2020 - Oza berie na vedomie zmenu rozpočtu č.1 obce Zohor na rok 2020 vykonanú na základe rozpočtového opatrenia starostu obce bez pri-pomienok.

Uznesenie č. 11/7/2020 - Oza schvaľuje zmenu rozpočtu č. 2 obce Zohor, vrátane rozpočtu škôl a školských zariadení v zriaďovateľskej pôsobnosti obce, ako aj použi-tie peňažných fondov obce Zohor na rok 2020, k 17.04.2020 nasledovne:

a) presunom rozpočtovaných prostriedkov v rámci schváleného rozpočtu, pričom sa nemenia celkové príjmy a výdavky, v súlade s § 14 ods. 2 písm. a) zákona č. 583/2004 Z.z. nasledovne:

<i>bežné výdavky</i>	-12 147 €	<i>bežné výdavky</i>	12 147 €
<i>kapitálové výdavky</i>	0 €	<i>kapitálové výdavky</i>	0 €
<i>finančné operácie - výdavky</i>	0 €	<i>finančné operácie - výdavky</i>	0 €
<i>Spolu výdavky:</i>	-12 147 €	<i>Spolu výdavky:</i>	12 147 €

b) viazaním výdavkov v súlade s § 14 ods. 2 písm. c) zákona č. 583/2004 Z.z. nasle-dovne:

<i>bežné výdavky</i>		-9 697€
<i>kapitálové výdavky</i>		0 €
<i>finančné operácie - výdavky</i>		0 €
<i>Spolu výdavky:</i>		-9 697 €

Uznesenie č. 11/8/2020 - Oza schvaľuje Dodatok č. 1 k VZN č. 3/2019 o určení výšky finančných prostriedkov na mzdy a prevádzku na dieťa materskej školy a žiaka škol-ského zariadenia na území obce Zohor, ktorý nadobúda účinnosť 15-tym dňom od vyvesenia na úradnej tabuli.

Uznesenie č. 11/9/2020 - Oza schvaľuje uzavretie Dodatku č. 7 k Zmluve o nájme nebytových priestorov zo dňa 27.10.2008 s MUDr. Gilbert Maurille Houndjo, Šte-fániková 461, 908 73 Veľké Leváre, IČO: 42 136 270, z dôvodu hodného osobitého zreteľa, ktorým sa mení užívanie nebytových priestorov na päťkrát do týždňa, a to v pondelok, v utorok, vo štvrtok a v piatok v čase od 8.00 h do 14.30 h a v stredu v čase od 10.00 h do 16.30 h, celkom 32,50 hodín týždenne.

Uznesenie č. 11/10/2020 - Oza schvaľuje finančný príspevok na záujmové vzdeláva-nie detí v centrách voľného času; v cirkevných centrách voľného času a v súkrom-ných centrách voľného času na deti do dovŕšenia 15 rokov veku s trvalým pobytom na území obce vo výške 8,70 € mesačne na rok 2020.

Uznesenie č. 11/11/2020- Oza

Berie na vedomie žiadosť o zníženie nájomného pre spoločnosť Neoprot spol. s ro., Záhradnícka 42, Bratislava, IČO: 3568634, za obdobie od 16.03.2020 do 30.06.2020 vo výške 50%, žiadosť nájomcov nebytových priestorov v budove domu služieb na ul. Obchodná 5, pani M. Samochinovej, pani A. Hubekovej, pani

S. Horváthovej a pána I. Kuchára o odpustenie nájomného v čase obmedzení počas výskytu koronavírusu na Slovensku s tým, že žiadosti sa budú posudzovať po skončení mimoriadnej situácie.

Schvaľuje Možnosť odkladu splatnosti nájomného bez sankcií na základe žiados-ti počas obdobia platnosti mimoriadnych opatrení v rámci šírenia nebezpečnej nákazy Covid 19.

Poveruje Starostu obce Zohor posudzovať a rozhodovať jednotlivé žiadosti o od-klad nájomného.

Uznesenie č. 11/12/2020 - Oza berie na vedomie Správu komisie finančnej, sociál-ných vecí a zdravotníctva.

Uznesenie č. 11/13/2020 - Oza

Ruší Uznesenie č. 10/13/2020 zo dňa 07.02.2020.

Súhlasí so zriadením bezodplatného vecného bremena práva ťahania a uloženia inži-nierskych sietí (NN rozvody) na pozemku parc. č. 14369/1 reg. „E“ podľa geometric-kého plánu č. 35772719-34/2020 zo dňa 26.02.2020, v prospech žiadateľa Západoslo-venská distribučná a. s., Čulenova č. 6, 816 47 Bratislava.

Uznesenie č. 11/14/2020 - Oza súhlasí so zriadením bezodplatného vecného bre-mena práva uloženia a ťahania inžinierskych sietí (predĺženie vodovodu a splaškovej kanalizácie) na obecnom pozemku parc. č. 848/5 reg. „C“ v prospech žiadateľa Miro-slava Valoviča, Gallyayova č. 1958/47, 841 02 Bratislava.

Uznesenie č. 11/15/2020 - Oza súhlasí so zriadením bezodplatného vecného bre-mena práva ťahania a uloženia inžinierskych sietí (VN a NN káblových distribučných rozvodov), ich užívanie, prevádzkovanie, údržbu, opravu a akékoľvek iné stavebné úpravy elektroenergetických zariadení a ich odstránení na pozemku parc. č. 847/4 a 14559/901 reg. „E“ podľa geometrického plánu č. 35772719-60/2020 zo dňa 27. 03. 2020, v prospech žiadateľa Západoslovenská distribučná a. s., Čulenova č. 6, 816 47 Bratislava.

Uznesenie č. 11/16/2020 - Oza berie na vedomie správu komisie výstavby, životné-ho prostredia a územného plánovania.

Uznesenia z 12. rokovania Obecného zastupiteľstva Obce Zohor zo dňa 19.06.2020

Uznesenie č. 12/1/2020 – Oza berie na vedomie

- určenie zapisovateľky zápisnice: Mgr. Gabriela Kaľková
- overovateľov: Jozef Gerthofer, Mgr. Marek Granec

Uznesenie č. 12/2/2020 – Oza

- volí** Návrhovú komisiu v zložení: Juraj Štefanovič, Martina Rybárová, Ing. Ján Polakovič, Miroslav Kovár
- schvaľuje** Navrhnutý program zasadnutia obecného zastupiteľstva

Uznesenie č. 12/3/2020 – Oza schvaľuje plán kontrolnej činnosti HK obce Zo-hor na II. polrok 2020.

Uznesenie č. 12/4/2020– Oza súhlasí s otvorením piateho oddelenia školské-ho klubu detí pri Základnej škole Albína Brunovského, Obchodná 7, Zohor v školskom roku 2020/2021.

Uznesenie č. 12/5/2020 – Oza berie na vedomie Správu komisie vzdelávania a športu.

Uznesenie č. 12/6/2020 – Oza berie na vedomie Správu komisie kultúry.

Uznesenie č. 12/7/2020 – Oza schvaľuje na základe výberového konania cenov-ú ponuku na dodávku a montáž stavby: „Garáž hasičská zbrojnica v Zohore - rekonštrukcia“ spoločnosti MAPEKA s.r.o., Pútnicka 7583/82, 841 06 Bratislava, IČO: 36 688 843, za cenu 15,557,78 € s DPH.

Uznesenie č. 12/8/2020 – Oza schvaľuje na základe výberového konania cen-ovú ponuku na dodávku a montáž stavby: „Sanácia schodiska a odvodnenie tribúny“ spoločnosti KOVOSTAV SK, s.r.o., 900 68 Plavecký Štvrtok 736, IČO: 46 049 002, za cenu 14.355,37 € s DPH.

Uznesenie č. 12/9/2020 – Oza

- odvoláva** Ing. Milana Olejára z Dozornej rady Technických služieb Zohor, spol. s ro.,
- schvaľuje** za člena Dozornej rady Technických služieb Zohor, spol. s r.o. po-slanca: Mgr. Mareka Granca

Uznesenie č. 12/10/2020 – Oza

- Schvaľuje** Záverečný účet obce Zohor a celoročné hospodárenie za rok 2019 bez výhrad.
- Schvaľuje** použitie prebytku rozpočtu v sume 470 456,02 EUR zistený podľa ustanovenia § 10 ods. 3 písm. a) a b) zákona č. 583/2004 Z.z. o roz-počtových pravidlách územnej samosprávy a o zmene a doplnení niekto-rých zákonov v znení neskorších predpisov, navrhujeme použiť na tvorbu rezervného fondu.

Zostatok finančných operácií zistený podľa § 15 ods. 1 písm. c) zákona č. 583/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vo výške 120 438,24 EUR, použiť na tvorbu rezervného fondu.
V zmysle ustanovenia § 16 odsek 6 zákona č.583/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sa na účely tvorby peňažných fondov pri uspo-riadaní prebytku rozpočtu obce podľa § 10 ods. 3 písm. a) a b) citovaného zákona, z tohto prebytku vylučujú :

- nevyčerpané prostriedky účelovo určené na bežné výdavky poskytnuté

v predchádzajúcom rozpočtovom roku v sume 13 959,60 EUR

- nevyčerpané prostriedky účelovo určené na bežné výdavky školského stra-rovania podľa § 140-141 zákona č. 245/2008 Z.z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v sume 148,39 EUR.

- nevyčerpané prostriedky z miestneho poplatku za rozvoj podľa zákona č.447/2015 Z. z. o miestnom poplatku za rozvoj a o zmene a doplnení niek-torých zákonov v sume 23 920,50 EUR.

- nevyčerpané prostriedky účelovo určené na použitie podľa zákona č. 329/2018 Z.z. o poplatkoch za uloženie odpadov a o zmene a doplnení zákona č. 587/2004 Z.z. o Environmentálnom fonde a o zmene a doplnení niektorých zákonov v z.n.p. v sume 525 782,59 EUR.

Na základe uvedených skutočností skutočnú tvorbu rezervného fondu za rok 2019 vo výške 27 083,18 EUR.

- Berie na vedomie správu** audítora za rok 2019.
- Berie na vedomie správu** hlavného kontrolóra a stanovisko k Záverečné-mu účtu za rok 2019.

Uznesenie č. 12/11/2020 – Oza berie na vedomie plnenia a čerpanie rozpočtu obce Zohor k 31.03.2020 bez pripomienok..

Uznesenie č. 12/12/2020 – Oza

1. berie na vedomie zmenu rozpočtu č. 3 obce Zohor vrátane rozpočtu škôl a školských zariadení v zriaďovateľskej pôsobnosti obce, ako aj použitie pe-ňažných fondov obce Zohor na rok 2020, vykonanú na základe rozpočto-vého opatrenia starostu obce bez pripomienok.

- Schvaľuje** zmenu rozpočtu č. 4 obce Zohor vrátane rozpočtu škôl a škol-ských zariadení v zriaďovateľskej pôsobnosti obce, ako aj použitie peňaž-ných fondov obce Zohor na rok 2020, k 19.06.2020 nasledovne:
 - presunom rozpočtovaných prostriedkov v rámci schváleného rozpočtu, pričom sa nemenia celkové príjmy a výdavky, v súlade s § 14 ods. 2 písm. a) zákona č. 583/2004 Z.z. nasledovne:

<i>bežné výdavky</i>	-44 473 €	<i>bežné výdavky</i>	35 447 €
<i>kapitálové výdavky</i>	-34 895 €	<i>kapitálové výdavky</i>	20 000 €
<i>finančné operácie - výdavky</i>	0 €	<i>finančné operácie - výdavky</i>	0 €
<i>Spolu výdavky:</i>	-79 368 €	<i>Spolu výdavky:</i>	55 447 €

b) prekročením príjmov v súlade s § 14 ods. 2 písm. b) a prekročením vý-davkov v súlade s § 14 ods. 2 písm. c) zákona č. 583/2004 Z.z. nasledovne:

<i>bežné výdavky</i>	4 998 €	<i>bežné výdavky</i>	28 919 €
<i>kapitálové výdavky</i>	0 €	<i>kapitálové výdavky</i>	0 €
<i>finančné operácie - výdavky</i>	23 921 €	<i>finančné operácie - výdavky</i>	0 €
<i>Spolu výdavky:</i>	28 919 €	<i>Spolu výdavky:</i>	28 919 €

c) viazaním rozpočtovaných príjmov v súlade s § 14 ods. 2 písm. b) a viaza-ním rozpočtovaných výdavkov v súlade s § 14 ods. 2 písm. c) zákona č. 583/2004 Z.z. nasledovne:

Uznesenie č. 12/22/2020 – Oza berie na vedomie žiadosť spol. AUTOPARKY GROUP, s. r. o., Trnavská cesta č. 60, 821 02 Bratislava o zriadenie vecného bremena na pozemkoch parc. č. 22577, 22346, 22489, 22610, 22539 reg. „C“.

Uznesenie č. 12/23/2020 – Oza berie na vedomie žiadosť obyvateľov Staničnej ulice (rod. Vasková, Dudeková, Fošnárová) v zastúpení p. Zlaticou Fošnárovou, Staničná 7, 900 51 Zohor o vybudovanie príjazdovej komunikácie.

Uznesenie č. 12/24/2020 – Oza schvaľuje odpredaj obecného pozemku parc. č. 22187 reg. „C“ o výmere 2377 m², formou ako prípad hodný osobitného zreteľa, za cenu 116 473 €, žiadateľovi JUDr. Vladimírovi Škutovi, CSc., Fongová č. 10033/11, 831 06 Bratislava.

Uznesenie č. 12/25/2020 – Oza berie na vedomie žiadosť Igora Kuchára, Požiarnicka 15, 900 51 Zohor s dočasným umiestnením plechovej budy na obecnom pozemku na parcelnom čísle 843/48 reg. „C“.

Uznesenie č. 12/26/2020 – Oza súhlasí s odpredajom časti obecného pozemku parc. č. 847/4 reg. „E“ p. Františkovi Ščepánkovi, Dolná č. 241/48, 900 51 Zohor, formou ako prípad hodný osobitného zreteľa za cenu 20 €/m² s tým, že geometrický plán dá žiadateľ vypracovať na vlastné náklady.

Uznesenie č. 12/27/2020 – Oza schvaľuje odpredaj časti obecného pozemku parc. č. 848/5 reg. „C“ p. Marekovi Stopkovi a Lucii Stopkovej, Záhradná ulica č. 29, 900 51 Zohor, formou ako prípad hodný osobitného zreteľa za cenu 26,07 €/m² s tým, že geometrický plán si dajú vypracovať žiadatelia na vlastné náklady.

Uznesenie č. 12/28/2020 – Oza schvaľuje odpredaj časti obecného pozemku parc. č. 843/148 reg. „C“ o výmere 480 m² a pozemku parc. č. 843/149 reg. „C“ o výmere 9 m², formou ako prípad hodný osobitného zreteľa, za cenu 12 700 €, žiadateľom p. Benjamínovi Valentovi a manž. Milade, Na Pasienkoch č. 5, 900 51 Zohor.

Uznesenie č. 12/29/2020 – Oza berie na vedomie žiadosť PK STAVBY, spol. s r. o., J. Ťatliaka 1785/6, 02 601 Dolný Kubín o súhlas zriadením vecného bremena.

Uznesenie č. 12/30/2020 – Oza súhlasí so žiadosťou PK STAVBY, spol. s r. o., J. Ťatliaka 1785/6, 02 601 Dolný Kubín o súhlas s umiestnením stavby IS pre účely územného konania na parc. č. 21643/28 do času zriadenia zmluvy o vecnom bremene.

Uznesenie č. 12/31/2020 – Oza súhlasí s odpredajom časti obecného pozemku parc. č. 849/1 reg. „E“ vo výmere cca 37 m² p. Romanovi Godulovi a manželke, Krivá č. 22, 900 51 Zohor, formou ako prípad hodný osobitného zreteľa za cenu 20 €/m² s tým, že geometrický plán si dá žiadateľ vypracovať na

vlastné náklady.

Uznesenie č. 12/32/2020 – Oza berie na vedomie žiadosť Petra Glončáka, Stupava, Sama Tomášika 3108/56, 900 31 Stupava o posúdenie investičného podnikateľského zámeru - Autoservis na parc. č. 22195 nakoľko spĺňa parametre ÚPN obce Zohor.

Uznesenie č. 12/33/2020 – Oza nesúhlasí so žiadosťou Borisa Tikla, Stupavská ul., 900 51 Zohor o možnosť výmeny žlabov na Stupavskej ul. pred domami s parnými číslami.

Uznesenie č. 12/34/2020 – Oza nesúhlasí s odpredajom časti obecného pozemku parc. č. 14437 reg. C, pani Danieli Výbochovej, Na záhumní 61B, 900 51 Zohor.

Uznesenie č. 12/35/2020 – Oza nesúhlasí so žiadosťou f. Galmont, a.s., Vansovej 2, 811 03 Bratislava o zaradenie pozemku parc. č. 22801 do zmien priestorového usporiadania a funkčného využitia územia obce Zohor.

Uznesenie č. 12/36/2020 – Oza schvaľuje na základe prieskumu trhu cenovú ponuku na dodávku vysielacieho a riadiaceho pracoviska a 5 ks prijímacích bezdrôtových hlásičov s digitálnym ovládaním spoločnosti EMPEMONT SLOVAKIA s.r.o., Michalská 9, 811 01 Bratislava, IČO: 44 618 981, za cenu 5.988 € s DPH.

Uznesenie č. 12/37/2020 – Oza schvaľuje Verejno-prospešnú stavbu „IBV Na záhumní II v Zohore“ – miestna komunikácia, na pozemkoch parcelne čísla: 14370/1, 14373, 14778, 14559/1 (reg. „E“), v kat. území Zohor, po realizácii majetko-právneho vysporiadania pozemkov bezodplatným prevodom od SPF do majetku obce Zohor.

Uznesenie č. 12/38/2020 – Oza schvaľuje na základe prieskumu trhu cenovú ponuku na dodávku stavby: „Rekonštrukcia podlahy lekárne Dr. Max v Zohore“ spoločnosti Rybár Pavol, Kvetná 27, 900 51 Zohor, IČO: 349 13 599, za cenu 4.254 € s DPH.

Uznesenie č. 12/39/2020 – Oza schvaľuje na základe prieskumu trhu cenovú ponuku dodávateľa dokumentácie pre stavebné povolenie a realizáciu stavby: „Predĺženie ulice na Pasienkoch, Zohor“ spoločnosti R-PROJECT INVEST, s.r.o., Pečiarska 27, 851 06 Bratislava, IČO: 43 831 915, za cenu 5.943,60 € s DPH.

Uznesenie č. 12/40/2020 – Oza berie na vedomie správu komisie výstavby, životného prostredia a územného plánovania.

Uznesenie č. 12/41/2020 – Oza berie na vedomie správu náčelníka obecnej polície.

Správa o činnosti Obecnej polície Zohor

Počas výkonu služieb v období od 11.4.2020 do 11.6.2020 príslušníci Obecnej polície Zohor vykonávali kontrolu verejných priestranstiev, miest verejne prístupných za účelom kontroly dodržiavania verejného poriadku, narušenia objektov v správe obce: Zdravotné stredisko, základná a materská škola, Dom smútku, cintorín, kultúrny dom, pošta, areál multifunkčného ihriska, stacionár na Dolnej ulici a čističke odpadových vôd. Ďalej bola zvýšená pozornosť venovaná oblastiam v obci, kde sa realizuje výstavba nových rodinných domov, aby sme pomohli zabrániť krádežiam stavebného materiálu.

V uvedenom období príslušníci OP Zohor na základe vyhodnotenia bezpečnostnej situácie v obci pokračovali v súčinnosti s OO PZ Stupava v kontrole pohybu osôb a vozidiel v obci. Príslušníci OP Zohor v uvedenom období vykonali kontrolu podozrivých vozidiel a osôb. Poznatky z týchto kontrol boli odovzdané príslušníkom PZ SR. Taktiež bola vykonaná spolupráca s kriminálnou políciou, dopravnou políciou OR-PZ Malacky, kriminálnou políciou OR-PZ Bratislava IV, Pohotovostnou motorizovanou jednotkou KR-PZ Bratislava.

Obecná polícia za uvedené obdobie prijala a následne previerila 58 oznámení od občanov a od organizácií, 2 x bola vykonaná previerka alarmu (1x fara, 1 x kultúrny dom).

Počas uvedeného obdobia príslušníci OP vykonávali denne kontrolu bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky so zameraním na upozorňovanie vodičov na zákaz zastavenia, zákaz zastavenia a státi na chodníku, zákaz státi v protismere, zákaz státi na „zebre“ (napr. pri základnej škole), zákaz vjazdu nákladných motorových vozidiel do zón, kde je to zakázané a pod. Za parko-

vanie pri pekární boli uložené dve pokuty po 10€.

Počas služieb bola 2-krát vykonaná asistancia zdravotnej služby, kde boli ošetrovaní občania 1x pod vplyvom alkoholu a 1-krát pri psychických zdravotných problémoch.

V období od 11.4.2020 do 11.6.2020 vykonali príslušníci OP Zohor preverovanie osôb vyplývajúceho zo zákona č.564/1991 Zb. o Obecnej polícii, bývajúcich v obci a obyvateľov obce pre potreby exekútorských úradov, súdov a vyšetrovateľov PZ SR v 5 prípadoch.

Ďalej bola doručovaná pošta pre potreby Obecného úradu.

V priebehu uvedeného obdobia sme boli požiadaní Operačným strediskom Krajského riaditeľstva Policajného zboru a stárou službou OO-PZ Stupava o vykonanie zákrokov a preverení oznámenia občanmi v 9 prípadoch, nakoľko nemal Policajný zbor v okolí voľnú hliadku na vykonanie uvedených zákrokov a oznámení! Taktiež sme boli 3 krát požiadaní Železničnou políciou Bratislava a Kúty o preverenie oznámení.

Obecná polícia v uvedenom období zabezpečovala kľúd a verejný poriadok pred poštou počas vyplácania sociálnych dávok.

Aj v tomto období sme naďalej roznášali rúška, upozorňovali občanov na nosenie rúšok na verejnosti a na zákaz zhromažďovania sa.

Obecná polícia v súčasnej dobe rozváža obedy!

Boli odchytení 4 psi, z čoho 2 šteňatá boli odovzdané do Sloboody zvierat Bratislava a dvaja boli vrátení majiteľom.

Náčelník Obecnej polície Zohor

Vrábel Dušan

Stacionár v období „korony“

Po príjemne strávených vianočných sviatkoch, vešalej oslave Nového roka 2020, pečení šišiek na fašiang sme sa v našom zariadení pre seniorov pomaly pripravovali na privítanie jari a veľkú oslavu Veľkej Noci. Tešili sme sa, že ako aj po iné sviatky prídu medzi nás deti z Materskej školy Zohor, že sa nájdú dobrovoľníci, čo vždy medzi nás chodia a prinášajú milé slovo, venujú nám svoj čas a zanechajú milé spomienky. Rovnako sme za samozrejmosť považovali pravidelné návštevy, stretnutia s našimi blízkymi rodinnými príslušníkmi, no tentokrát sme sa museli prispôbiť aj my novej situácii. Prišiel COVID-19, a to pre nás znamenalo, že sa dvere nášho zariadenia uzamkli 6. marca 2020. Verili sme a dúfali, že sa dnu nedostane. Dni boli dlhé, plné obáv a strachu o naše zdravie, ale viac sme sa báli o našich blízkych vonku. Vedeli sme ale, že aspoň my sme v bezpečí a že pre nás personál robí maximum, čo je v jeho silách. Veľa sme sa spolu rozprávali, sledovali nové informácie a snažili sme sa myslieť pozitívne. Denne sme si hovorili, že to zvládneme a vydržíme hlavne, aby sme zostali zdraví. Nebolo to jednoduché ani pre nás a ani pre personál. Ten musel prijať nové opatrenia, vytvoriť dostatočné zásoby materiálu, pomôcok, potravín. Naše opatrovatelky nám začali denne variť stravu, pretože ju zakázali dovážať. Niekoľkokrát počas dňa dezinfikovali a stále dezinfikujú všetky povrchy, pomocou žiarivcov vyžarujú miestnosti a snažia sa nám spríjemniť deň. Dennodenne nám merajú teplotu a nielen nám, ale aj sebe. V prvý týždeň šírenia ochorenia na Slovensku všetci zamestnanci prišli do práce so zbalenými najnutnejšími

vecami, pre prípad, že by naše zariadenie zatvorili a ony by tu museli zostať s nami v karanténe. Našťastie sme to všetci zvládli. Absolvovali sme aj vyšetrenie výterom na COVID-19, čo naozaj nebolo veľmi príjemné, ale negatívny výsledok stál za to. Spoločne sme oslávili aj sviatky svojich spolubývajúcich a nechýbala ani tradičná torta. Dnes už sa všetci tešíme na návrat k bežnému životu v našom zariadení, nevieme sa dočkať našich rodín, aj keď ešte v obmedzenom režime. Nebolo to vždy jednoduché, naučilo nás to viac si vážiť všetko okolo nás, upevniť vzťahy medzi nami a tešiť sa aj z maličkostí.

Pevne veríme, že sa táto situácia už nevráti, že budeme všetci môcť voľne dýchať a užívať si vzájomnú spoločnosť. Nesmierne sa tešíme na vrelé zvítanie sa s našimi deťmi, vnúčatami, pravnúčatami a na vzájomné objatie.

Touto cestou by sme veľmi rady poďakovali celému personálu stacionáru, že boli v týchto zlých časoch s nami a pomáhali nám zo všetkých síl. Srdečná vďaka.

SENIOR ZOHOR n.o.

S pochvalou

Neuveriteľné! To, čo si mnohí z nás nevedeli v hektickej dobe 21. storočia ani len v tých najhorších snoch predstaviť, sa v tomto roku stalo skutočnosťou. Priam zo dňa na deň zostal svet tak zvláštne ochromený! A dôvod? „Kde sa vzal, tu sa vzal, vírus COVID19 pred našimi dverami v marci stál“... a bol poriadne drzý, pretože sa ukázalo, že k nám neprišiel ako slušný hosť, ktorý si najneskôr o tri dni zbalí svoje kufre a „vypadne“, ale ako silný súper, ktorý ničí všetko, čo si ľudia mohli inak voľne vychutnávať.

Tento „nespratník“ donútil ľudstvo tráviť čas doma. Zobral nám slušnosť podávania rúk, voľnosť pohybu, objatia, či nádychu. A bral nám oveľa viac... slobodu, pokojný spánok, kultúrne podujatia, obmedzoval naše športové aktivity, deťom a študentom bral povinnosť návštevy predškolských zariadení, škôl a školských klubov. Zaľúbencom kradol tie najkrajšie dotyky, seniorom kontakty s deťmi, vnúčatami a ostatným „zvyškom sveta“. Mal v úmysle vziať nám aj zdravie, prácu, peniaze a neštil sa siahnuť nám aj na najvzácnejšie – životy našich najbližších!

A naopak... tento nepríjemný vírus nám ako darček priniesol strach – emóciu, ktorá sa pokúša ohrozovať naše racionálne myslenie a ktorá nikomu z nás nepomôže. Hold, aj v tomto prípade sa potvrdilo, že v živote musíme počítať s rôznymi situáciami a že pre dosiahnutie dobrých výsledkov sa musíme predovšetkým sústrediť na riešenie problému, musíme zmobilizovať všetky naše sily a hlavne zabojsť! Len tak sa dostaví úspech.

Vďaka Bohu, Slováci sú bojovníci a zabojsali nielen vtedy, keď sa trebárs nad našimi Tatrami blýskalo a hromy divo bili, ale aj hoci kedý inokedy a aj teraz!

A „Koronavírus“? Dá sa povedať, že v určitom momente a z ur-

čitého pohľadu sa stal krivým zrkadlom našich charakterov. Našťastie, väčšina z nás sa správala zodpovedne a tých bezcharakterných, či snád' aj zámerne a hlúpo porušujúcich pravidiel nebolo veľa. Dokonca sa ukázalo, že žijeme v dobe, v ktorej sa ako usilovné včielky vyrojili hrdinovia, na ktorých sme právom hrdí a celý svet im úprimne a zo srdca ďakuje. Sú to ľudia v prvej línii: lekári, zdravotné sestry, zdravotnícky personál, lekárnici, policajti, hasiči, vojaci, predavačky, poštové doručovateľky, či dobrovoľníci. Skrátka, všetci tí, ktorí nejakým spôsobom pomáhajú a ešte aj dnes sa vystavujú nebezpečenstvu zvanému „COVID19“. Tých profesií je príliš veľa na to, aby som sa ich pokúsila vymenovať, ale všetci veľmi dobre vieme, ktorí to sú.

A svet dnes? „Summa cum laude“, čiže s veľkou pochvalou a významaním tleska, spieva, tancuje, kreslí. Niekde na znak úcty a povzbudenia rozsvietili budovy, inde sa rozozneli zvony. Niektoré ponúkol chutné obedy, či koláče, iní vypustili biele balóny minimálne do troposféry, ak nie aj vyššie. Ďalší vymysleli nosenie odkazov vďaka na tričkách, či „kvetinové sprchy“ rovno z neba. No, za všetkými týmito aktivitami je túžba ľudí verejne vzdať hold týmto hrdinom dnešnej doby a svetu prinavrátiť tzv. „status quo ante“, čiže stav, aký bol predtým, keď národy spájala len hudba a umenie všeobecne. Stav, v ktorom národy sveta nespával ani strach z „Korony“ a ani boj s časom za záchranu našich životov.

Žiaľ, bitku s týmto ozaj silným súperom sme možno vyhrali, ale vojna s ním sa ešte neskončila, preto máme za úlohu aj naďalej sa správať zodpovedne a chrániť tak pred touto smrteľnou nákazou nielen seba a svojich najbližších, ale aj anonymných okoloidúcich.

Eva Bodorová

Krojovaný fašang

Od nepamäti boli fašiangy spájané s koncom zimy. Znamenali oslavu začiatku jari a boli sprevádzané bujarou zábavou, ktorá končila popolcovou stredou. Slovo fašiangy pochádza z nemčiny a znamená „piate ročné obdobie“. Toto obdobie bolo oslavované už v Mezopotámii a našťastie sa tento zvyk udržal až dodnes. Fašiangy sú charakteristické najmä šiškami, zabíjačkovými špecialitami a karnevalom. Je to obdobie pred 40-dňovým pôstom, ide o akúsi prípravu na Veľkú noc. Zvyky počas týchto sviatkov sa časom menili, ale zábava spojená s týmto obdobím zostala.

Krojovaný fašang sa v našej dedine konal 22. 2. v sobotu. Už pri vstupe do kultúrneho domu nás s úsmevom vítali a obdarovali pohárom s motívom Krojovaného fašangu. Nasledoval uvítací drink v podobe kvalitného „páleného“ z Moravy. Sála bola krásne vyzdobená v tónoch modrej a bielej farby. Zábava už bola v plnom prúde, vítali nás usmiatimi tvármi, nádherné zohorské ale aj iné kroje a veselé masky. Ten pohľad stál za to.

Milým a veselým slovom bol oficiálne zahájený Krojovaný fašang. Tanečný parket sa zaplnil pestrofarebnými róbami. Mašle vo vlasoch, krásne kroje, nadýchané rukávy, objemné sukne a švární mládenci. Sem-tam sa objavil Robin Hood a jeho Lady Marianna, veselá vdova s pánom s dlhým nosom, pán policajt a jeho sexi kolegyňa, veselý klaun, Mach a Šebestová, krásne väzenkyne, Vikingovia na svojej lodi a mnoho ďalších veselých masiek.

Krásne tance nám predviedli mládenci a dievčatá z folklórnej skupiny GYMNIK a Heligonkári z Myjavy obohatili program. Do tanca nám hrala dychová hudba Skaličané a na poschodí country kapela Lofoši. Keď už boli topánky skoro zodraté od tanca a nôžky už trochu boleli, prišla pauza v podobe vyhodnotenia masiek a krojov. To Vám poviem, že bolo z čoho vyberať. Ivanka Greliková s manželom Iosovali výhercov, tretie miesto vyhral Klaun – Ivan Samochin, druhé miesto Mach a Šebestová – manželia Badrnovi a krásne prvé miesto si vyslúžili Vikingovia – Danka Štefuková a Lukáš Šimek. Medzi krojmi sa naozaj veľmi ťažko vyberalo, pretože boli všetky krásne, no nakoniec sa vybrali tri naj... Jedným z výherných bol kroj mojej milé kolegyne z lekárne a jej priateľa, ktorí pochádzajú až od Bardejova. Na rad prišiel kvetinový tanec a potom nastalo dlho očakávané pochovávanie basy. „Pán farár“, Jakub Badrna, nešetril svätou vodou, poriadne nás pokropil a smutno – smiešnymi slovami sa rozlúčil s našou milou basou. Plačky a plačkovia plakali, smútočná hudba hrala. Veselica pokračovala do tretej rána a veru ešte sa nám mánilo. Hladní hostia si pochutili na výborných pečienkach od Marišky a Šenk u Lackú sa postaral o nápoje. Tombola bola bohatá, za čo sa chcem poďakovať všetkým sponzorom, ktorí vyčarovali svojimi cenami úsmev a radosť na tvárach.

Veľké ĎAKUJEM patrí usporiadateľom tejto úžasnej akcie a všetkým, ktorí sa podieľali na spestrení celkovej zábavy. Krojovaný fašang spojil v Zohore dve generácie, na svoje si prišli starší, ale aj mladšia generácia, ktorá ukázala, že ľudové tance a hudba tak skoro nezaniknú. Pevne verím, že táto tradícia sa zachová a bude nás sprevádzať ešte mnoho rokov.

Zuzana Sirotová
foto: M. Šimek

Hanička a Murko

Medzi posledné kultúrne akcie na dlhú dobu pre deti bol koncert Haničky a Murka, ktorý sa konal 15. februára v priestoroch kultúrneho domu. Určený bol hlavne malým deťom v predškolskom veku, ale zabavili sa aj väčšie deti a samozrejme aj rodičia.

Malá speváčka Hanička a jej kocúrik Murko sú u detí obľúbené bábky. Deti ich poznajú z televízie JOJKO, z CD, DVD nosičov, z internetového kanálu YouTube, ale aj zo živých koncertov, ktoré absolvovali po celom Slovensku.

Vystúpenie Hanky a Murka bola kombinácia živého a dynamického koncertu spojená s bábkovým divadlom. Bábky viedli profesionálni bábkoherci. Do koncertného vystúpenia boli okrem Haničky a Murka aktívne zapojení aj dvaja speváci, ktorí okrem spevu, hrali aj rolu animátorov, čiže sprevádzali deti, aby si spolu zatancovali a zaspievali, a tak si koncert naplno užili. Aj vďaka nim sa decká vyjašili pri tanci, pri ktorom boli použité rôzne rekvizity ako napr. farebné šatky, strapce či hrkotajúce vajíčka.

Spoločne s Haničkou a Murkom si zaspievali ich obľúbené pesničky, ktoré sú pre deti veľmi chytľavé a boli z ich prvého CD. Zároveň deťom predstavili aj tie nové, ktoré vyšli na ich druhom CD.

Predstavenie trvalo celú hodinu, ale ubehlo veľmi rýchlo. Po skončení nasledovalo spoločné fotografovanie s Haničkou a Murkom a ich kamarátmi. Každý malý návštevník koncertu dostal nálepku Haničky a Murka. Nechýbala ani autogramiáda. Škôlkarka Hanička a Murko sú šikovníci a svoj podpis si už perfektne nacvičili.

Pre všetkých, ktorí prišli na koncert Hanička a Murko odkazujú: **„Veľmi sa nám u Vás páčilo a veríme, že aj deti a rodičia, ktorí prišli, si koncert užili. Budeme sa tešiť na spoluprácu niekedy v budúcnosti.“**

Redakcia Zohorského hlasu
foto: G. Kafková

Základná škola v období prerušenia vyučovania

K prerušeniu vyučovania prišlo náhle a bez možnosti väčšej prípravy. Boli sme postavení pred hotovú vec. Mnohých žiakov to spočiatku aj potešilo, no nikomu ani vo sne nenapadlo, že by takýto stav mohol trvať týždne, ba i mesiace.

Fakt, že komunikácia a zadávanie úloh len cez žiacku knižku sú nedostatočné, sme zistili veľmi rýchlo. A už v priebehu druhého týždňa nás oslovil pán Juraj Mackovič a ponúkol nám možnosť využiť online konferencie od firmy Cisco WEBEX. Pani učiteľky sa chopili tejto možnosti a veľmi rýchlo prenikli do tajov virtuálneho sveta. Samozrejme, že telefonné linky s pánom Mackovičom boli žeravé pri prekonávaní úvodných prekážok. Za jeho trpezlivosť a ochotu mu veľmi pekne ďakujeme. Celý tento proces nám ukázal naše rezervy na poli technickej výbavy, silu internetu, vedomostí a skúseností u učiteľov, žiakov aj rodičov. Ale keďže sme zdatní bojovníci, nevzdali sme sa a zdarný priebeh online výučby sme vybojovali. Naši žiaci boli na úvod veľmi radi, že sa opäť vidia a počujú. Vytvorili sme im upravený – redukovaný rozvrh. S postupujúcim časom, keďže povinnosti sú povinnosti a bolo treba aj úlohy odovzdávať, eufória mierne opadla. Aj napriek mnohým úskaliam môžeme skonštatovať, že sme to zvládli. Do online výučby sa nám zapojilo približne 90% žiakov.

S ostatnými žiakmi sme boli v kontakte a zabezpečili sme im inú formu vzdelávania. Školský rok sme trocha inak, ale predsa úspešne dotiahli do zdarného konca. Veľké poďakovanie patrí všetkým rodičom, ktorí trpezlivo stáli za svojimi deťmi a pomáhali im pripájať sa na hodiny. Prijímali a pomáhali poselať vypracované domáce úlohy. Veľká vďaka patrí aj pani učiteľkám a pánovi učiteľovi, pre ktorých sa tento čas CORONOVÝ stal časom stráveným niekoľkonásobne viac pred monitorom obrazovky. A isto môžem za nich konštatovať, že priamy kontakt s deťmi je nenahraditeľný. Už sa opäť tešíme, keď od septembra rozbehneme celý školský kolotoč odznova a v pôvodnej podobe. Všetkým našim žiakom a učiteľom želáme krásne prázdniny plné zážitkov a oddychu.

Mgr. Andrea Hubeková

Koordinátorkou online vyučovania cez Cisco Vebex bola p. zástupkyňa Andrea Hubeková. Často komunikovala s p. Mackovičom, zúčastnila sa aj na konferencii firmy Cisco Vebex (samozrejme online), kde v diskusnom príspevku zhodnotila prínos tejto dištančnej formy vyučovania pre našu školu. My, jej kolegovia, ďakujeme pani zástupkyňi za obrovskú trpezlivosť a ochotu každému pomôcť a poradiť.

Školský klub detí počas korony

Školský klub detí zabezpečuje pre deti, ktoré plnia povinnú školskú dochádzku na základnej škole, činnosť podľa výchovného programu školského zariadenia zameranú na ich prípravu na vyučovanie a na oddych v čase vyučovania a v čase školských prázdnin.

V školskom klube detí pracujeme s deťmi, kde je veľmi dôležitý osobný kontakt. Počas neľahkého korona obdobia sme aj my vychovávateľky museli nájsť spôsob ako budeme v našej práci pokračovať. Keďže sa deti v škole vzdelávali online cez rôzne aplikácie, rozhodli sme sa aj my v školskom klube, že budeme deťom zadávať rôzne úlohy, námety, rady týmto spôsobom. Pripravené jednoduché úlohy

sme deťom posielali každá svojmu oddeleniu a deti mali poselať spätnú väzbu, keď úlohu splnili.

Veľa detí sa do aktivít aktívne zapájalo a mnohé posielali aj navyše. Činnosti sme sa snažili zadávať jednoduché, ktoré sa dali zvládnuť doma bez pomôcok, veľkého priestoru. Sriedali sme športové, výtvarné aktivity, písanie, čítanie, hudobná a iné. Touto cestou by som chcela poďakovať všetkým rodičom, ktorý ochotne cez aplikácie posielali videá, fotky detí, fotky obrázkov, výtvorov a to čo bolo potrebné odoslať.

text: Erika Dinušová, foto ŠKD Zohor

Podakovanie učiteľom

Som mamou dvoch detí, 10 ročného Matyáša a 14 ročnej Alexandry. Obe naše deti navštevujú Základnú školu v Zohore a obmedzenia v súvislosti s pandemiou sa ich intenzívne dotkli. Chýbal im každodenný režim, sociálny kontakt, taký ten bežný deň v škole a samozrejme pani učiteľka a pán učiteľ.

Touto cestou by som rada poďakovala pani riaditeľke, pani zástupkyňi a všetkým učiteľom za veľmi kvalitnú prácu, ktorú odvedli počas „koronakrízy“.

Nebola to pre nich jednoduchá úloha. Za veľmi krátke obdobie sa museli oboznámiť s množstvom nových vecí a prispôbiť sa situácii, na ktorú nebol nikto pripravený.

Učiteľia sa museli naučiť pracovať s aplikáciami, cez ktoré vzdelávali študentov, pripravovali projekty, vďaka ktorým dokázali svojim žiakom vysvetľovať učivo. Častokrát bojovali s internetovým pripojením a nedostatkami systému. Museli sa vysporiadať s výukou detí, ktoré nemali prístup k virtuálnemu vzdelávaniu, poselať všetkým deťom domáce úlohy a následne ich skontrolovať, aby mali spätnú väzbu.

Napriek tomu boli trpezliví, ústre-

toví a mimoriadne kreatívni. S deťmi komunikovali citlivo a snažili sa, aby mal každý jeden žiak kvalitný prístup k informáciám. Rovnako oceňujem veľmi dobrú komunikáciu s rodičmi.

Naučiť sa pracovať v nových podmienkach je náročné pre každého jedného človeka, učiteľia to museli naučiť seba a následne svojich študentov za rekordne krátky čas.

Za ich úsilie a vytrvalosť im patrí rešpekt a poďakovanie!

S úctou Lenka Rexová

Škola, škôlka a koronavírus ?

Keď sa zo dňa na deň uzavreli základné a materské škôlky, bol to pre všetkých rodičov ako aj učiteľov šok, mysleli sme, že to bude trvať týždeň, možno dva...avšak opatrenia sa predĺžili. A tu, po prežití šoku a miernych príznakov ponorkovej choroby prišla na rad ďalšia vec a to domáca výučba.

Z takmer každého rodiča sa v tom momente stal učiteľ a vychovávateľ v jednom. Museli sme nahradiť čas našich detí strávený v školskej lavici, družine, či škôlke. Bolo to veľmi náročné obdobie ako pre rodičov, najmä tých pracujúcich, tak aj pre učiteľov a vychovávateľov vysporiadať sa s touto nezvyčajnou situáciou.

Naše pani učiteľky boli určite zo začiatku smutné dokonca nešťastné, že neboli v kontakte so svojimi žiakmi a rozmýšľali, ako vysvetliť učivo deťom. V konečnom dôsledku vďaka internetovej dobe to zvládli bravúrne. Pani učiteľky nahrávali deťom videá, cez ktoré im vysvetľovali danú tému, aby ju deti lepšie pochopili. Tak isto pani učiteľky – vychovávateľky v družine boli veľmi aktívne a zapájali deti do rôznych aktivít. Úžasne to zvládli aj naše pani učiteľky z materskej školy, denne sa venovali našim detičkám najmä predškôlkom a zahrnuli ich rôznymi aktivitami spojenými s domácimi úlohami.

Verím, že väčšina rodín si to v čase korona krízy užila a utužila svoje vzťahy tak ako naša, aj keď miestami to nebolo ľahké, keďže bol obmedzený pohyb na minimum a spoločenský život klesol na bod mrazu. Po pár dňoch mnohí z nás zistili, aká je to „makačka“ učiť svoje deti, a odporúčam rodičom, ktorí stále podceňujú prácu učiteľov a vychovávateľov, aby ju prehodnotili a vážili si ich.

Keďže mám doma prváka a predškôlaka, priznám, mali sme čo robiť a to verím, že staršie ročníky detí to mali s učivom oveľa ťažšie. Za zmienku stojí aj snaha každého rodiča, ktorý sa deťom plne venoval.

Touto cestou by som chcela poďakovať všetkým pani učiteľkám v našej základnej škole, v školskej družine aj v materskej škole. Boli veľmi ochotné a milé, aj keď to bolo pre nich náročné, venovať sa našim detičkám cez internet, online vyučovaním. Veľká vďaka patrí aj obom pani riaditeľkám, ktoré túto situáciu manažovali.

Lucia Besedová

Kuk do škôlky ... Čas na rozprávky ...

... „Mamička, otecko, čítajte mi rozprávku!“ prosí synček. ... Teraz nemôžem, nemám čas, mám veľa práce! – odpovedá ocko.

Uponáhlené životné tempo, nutnosť pracovať, zarábať financie na prežitie častokrát nútia hľadať čas pre vlastné deti.

A aká veľmi je dôležitá rodina, prostredie v ktorom dieťa vyrastá, výchova, vzájomná komunikácia a taktiež čítanie rozprávok. Rodičovský vplyv je dôležitý, ale rovnako dôležitá je aj sociálna skúsenosť a život v kolektíve. „Žiadny vedec ani pozorný rodič skutočne neverí, že sa rodíme ako čistý nepopísaný list papiera, ktorý má byť popísaný výchovou.“ Hamer – Capeland.

V súčasnosti, keď sa informačno-komunikačné technológie stávajú neodmysliteľnou súčasťou bežnej komunikácie medzi ľuďmi, vzniká paradoxne nový jav – problém komunikovať zoči-voči, komunikovať priamo, prirodzene, otvorene.

Nedávno sme mali v našej „Materinke“ – výtvarnej dielničke milú návštevu – tetu Janku z obecnej knižnice. Práve tá nás zasvätila do tejto problematiky, ako je potreba rozprávať sa, vzájomne komunikovať medzi sebou. Treba začať od útleho detstva.

A aké čaro a magickú silu majú rozprávky nás presvedčila čítaním príbehu „O rozprávkovom škriatkoví.“ Rozprávka sa deťom veľmi páčila. Vyjadrovali svoje pocity, ktoré boli vyjadrením ich citového rozpoloženia. „Každý človek potrebuje ucho, do ktorého môže povedať, čo má na srdci.“ (portugálske príslovie)

... Preto treba deti počúvať, nechať vyrozprávať svoj názor a rešpektovať ho. Prečítaný príbeh presvedčil deti, že každá rozprávka má svojho škriatka. Ako taký škriatok vyzerať sme nechali na detskú fantáziu a z detí sa stali „malí ilustrátori!“

A verte tomu, že do svojej tvorby vložili všetku energiu. Okrem toho, že mali pripravenú širokú škálu farieb a pasteliek, každého škriatka oživilo osobitou „dušičkou.“ Ako keby každý škriatok prežíval svoj príbeh, napísaný hrotom pera autora.

Nielen škriatkovia, ale vôbec rozprávky a ich svet skrývajú v sebe neskutočné čaro. A ich dôležitosť nemá hranice. Dieťa, ktoré má rozhľad, veľa vedomostí, skúseností, lepšie znáša životné situácie. Lebo rozprávky sú v skutočnosti životné príbehy, len sa líšia jedným, vždy končia dobre. Kdežto v živote je to trochu inak. A nikdy nevieme ako sa zachová a čo nám postaví do cesty.

Práve v tomto období, keď sme si užívali náš „škôlkarský život“ nikto vôbec netušil čo sa stane. ...Zrazu všetko akoby stíchlo. Nikde nepočuť hašterenie, smiech, džavot detí, ľudia zostávajú doma izolovaní od každodenného života. Žeby to mal na svedomí ŠKRIATOK? ... Niečo dosiaľ nepoznané – koronavírus – COVID-19.

Nielen deti, ale i my dospelí sme mali problém prijať túto pandémiu a rešpektovať ju. Zostali sme doma, v kruhu svojej rodinky. ...Nastal čas na rozprávky! Čas na seba, na vychádzky do prírody. Ako sa hovorí, že všetko zlé je na niečo dobré. Len smutné je, že sú v stávke ľudské životy. Želajme si všetci, hoci si užívame „teplo domova“ aby pandémia koronavírusu skončila. Aby sa rozbehol ten životný kolotoč, mohli sme sa vrátiť do práce, škôl, aby náš život bol naplnený. ...Ale hlavne, aby sme nezaplátili krutú daň – ľudským životom.

...Aby nám vždy mal kto čítať rozprávky ...

Za materskú školu Jana Cabadajová
foto: J. Ščepánková

... S úsmevom ...

V živote každého z nás nastanú chvíle, ktoré nás niečím poznačia, nútia nás niečo zmeniť, premýšľať ...

... Život, to nie sú iba veľké obete a povinnosti, ale skutky a prekážky, ktoré nám kladie do cesty.

Vieme, aké dôležité je v každom povolání odmeriavanie času a ako sa musíme podriaďovať jeho nástojčivosti.

To určuje našu originalitu a kreativitu. Ako sme prežívali náš pracovný čas počas pandémie?

Dva a pol mesiaca sme strávili v domácom prostredí. Čo najviac izolovaní od vonkajšieho sveta. So svojou rodinou, so svojimi blízkymi. Voľný pohyb sme obmedzili len na nákup potravín a izolova-

ný pobyt v prírode. Pandémia „KORONAVÍRUSU“ zasiahla i nás. Pri všetkej úcte k sebe samým a veľkej zodpovednosti dodržiavania pravidiel, ako boli nosenie rúšok, časté umývanie rúk, dezinfekcia prostredia sme toto ťažké obdobie zvládli.

Naša škôlka sa na prvý pohľad zdala opustená. Síce nebolo počuť džavot a smiech detí, ale vo vnútri sa „žilo!“ Človek by si myslel, že sem nevstúpila ľudská noha. Ale opak je pravdou. Práve preto, že škôlka dýchala prázdnotou sa tu pracovalo na plné obrátky. Urobili sa také práce, ktoré by boli prítomnosťou detí obmedzované. Prekryli sa pieskoviská, vybudovali sa dopadové plochy, osvetlenie v triedach „OVEČIEK“ a „ŽABIEK.“ Nové šaty dostala zborovňa, obnovila sa

detská a pedagogická knižnica, registratúrne stredisko.

Nesmierna vďaka patrí pani riaditeľke, ktorá sa zúčastňovala krízového štábu a informovala nás o každej zmene a postupe, čo a ako ďalej. Prevádzkovým pracovníkom vďaka za neustálu dezinfekciu a upratovanie celej škôlky a školníkovi za peknú úpravu dvora. Pani učiteľky predškolákov to mali zrejme najťažšie. Vyučovali svoje ratolesti „ONLINE.“ Predsa o pár mesiacov budú z nich prváčikovia a práve toto obdobie „finišujú“ najviac, aby boli deti pripravené na vstup do základnej školy.

Všetky pani učiteľky mali rozdelenú prácu na doma „HOME OFFICE.“ Odovzdávali vypracované vzdelávacie aktivity, tvorili projekty, zážitkové učenie, vyrábali pomôcky, materiály na výzdobu, pracovné listy, písali plány, kroniku a iné potrebné dokumentácie. Vytvorili sme spoločnými silami „truhlicu prekvapení,“ ktorú otvoríme a budeme využívať pri výchovno-vzdelávacej činnosti s deťmi.

Dňa 1. júna 2020 sa opäť otvorila brána našej škôlky. Práve v deň,

keď oslavujeme sviatok všetkých detí na svete.

Síce v obmedzenom režime a prísnych hygienických opatrení, ale predsa. Fungujeme!... Škôlka pomaly oživa, všetko sa vracia do starých kolají. Dnes si môžeme povedať, že sme to zvládli. Vďaka správne vedeniu a zodpovednému prístupu.

Rodičom ďakujeme za pochopenie a spoluprácu, ale hlavne za to, že sa nám vrátili usmiate tváričky detí. ... S úsmevom sa predsa všetko zvládne. Problémy sú akousi skúškou, ktorá prichádza zvonka. A úsmev, ktorý preráža cez slzy, si zaslúži veľké uznanie. ...Minulosť nám už nepatrí, je uložená v archíve a budúcnosť, ktovie čo nám prinesie.

...Dostali sme iba jeden malý úsek času, prítomný okamih, a ten môžeme vyplniť záslužnými skutkami. „S úsmevom“ ...

Za kolektív materskej školy Jana Cabadajová

Rozlúčka predškolákov

„Skončili sa milé chvíle našich detských liet...“ – tak zneli slová rozlúčky deti s materskou školou. Krátkym programom a pasovačkou sa rozlúčili s kamarátmi a pani učiteľkami. Odniesli si na pamiatku darčeky, ktoré im budú pripomínať bezstarostný život v škôlke.

Za kolektív materskej školy Ivana Tedlová

foto hore:
Trieda VČIELOK
s ich učiteľkami
p. Kovárovou
a p. Grélikovou

foto dole:
Trieda VEVEČIEK
s ich učiteľkami
p. Tedlovou
a p. Marčičiakovou

Za zatvorenými dverami knižnice

Marec mesiac knihy je obdobie, kedy to v našej knižnici žije. Kalendar zaplnený akciami začal veľmi sľubne.

Ako prví sa na návštevu ohlásili tí najmenší – škôlkari. Bolo ich toľko, že sa ani takmer dovnútra nestali. Detičky boli veľmi zlaté, rozprávali sme sa o knihách, o tom čo čítajú s rodičmi a pani učiteľkami v škôlke. Deti v tomto veku sú väčšinou výborní poslucháči a milujú rozprávky. Možno práve v tomto veku sa u nich začína pestovať láska ku knihám a čítaniu. Po nich to ešte stihla trieda pani učiteľky Dufkovej. Záver tohtoročnej oslavy kníh patrilo malým výtvarníkom z krúžku Materinka a potom to prišlo! Telefónat z obecného úradu „knižnica je od 9. marca zatvorená a s ňou i škola a škôlka!“ Hovorím si „no super, práve v tom najlepšom to musíme ukončiť.“ I keď som už s tým pomaly, ale isto počítala. V prípravách na naj akciu roka „Noc s Andersenom“ som však pokračovala. Veď dátum prespávačky v knižnici bol až na konci marca, to určite už bude všetko zlé za nami. Ale môj scenár sa naplnil. Nakoniec som musela zrušiť celý program, deti sa do školy nevrátili a ja som v knižnici zostala sama s kopou kníh.

Nesedela som tam len tak nečinne. Poslala som príspevky do súťaže „Vráťme knihy do škôl“, ktoré deti zo školského klubu detí stihli s pani vychovateľkou Stachovou vytvoriť. A oplátilo sa, výhra nás neminula. Vypracovala som projekt na kúpu nových kníh, spracovala takmer 100 titulov, ktoré knižnica dostala do daru od občanov našej obce. Všetko, čo sa dalo bolo hotové, zostala jedine ešte revízia knižného fondu. Veľmi sa mi do toho nechcelo, lebo to nie je chvíľková záležitosť, ale keďže mali byť knižnice ešte pomerne dlho zatvorené, tak som sa do toho pustila. Každú jednu knihu som chytila do ruky, zapísala a zastaralé odkladala do skladu. Tie bohužiaľ svoju službu čitateľom už splnili a budú vyradené. Povie Vám, že ruky som mala po celom dni čierne ako baník, toľko bolo prachu na niektorých knihách. Inventúra trvala celý mesiac a ešte ma čaká jej ukončenie, ktoré je pomerne komplikované.

Knižnica prešla parnou dezinfekciou a až potom do nej mohli vstúpiť čitatelia. Stalo sa tak 22. mája, kedy sa konečne dvere knižnice otvorili nielen pre mňa, ale hlavne pre čitateľov, ktorí si mohli prísť po viac ako dvoch mesiacoch vymeniť knihy. Bála som sa, že nebudem stíhať, ale našťastie návrat do normálnych časov, i keď s nemalými opatreniami prebehol bez problémov.

Detských čitateľov bolo pomerne málo, ale príchodom detí do školského klubu detí sa to zlepšilo. Hneď od ich príchodu do „družiny“ sme sa s pani vychovateľkami dali do práce a zapojili sme sa do dvoch výtvarných súťaží. So Slniečkom to bol pozdrav Hansovi Christianovi Andersenovi a Bratislavský samosprávny kraj v spolupráci s obchodným reťazcom Billa vyhlásili súťaž „Vysnívajme si

Slovensko“. Deti kreslili hrdinov dnešných dní. Ich poďakovania môžete obdivovať na obálke Zohorského hlasu.

Počas dvoch mesiacov, čo je knižnica otvorená sme toho už stihli pomerne veľa, teším sa, že už tu nie som sama. I keď je pred nami prázdninové obdobie, knižnica bude ešte do konca júla čitateľom k dispozícii. Preto prosím tých, čo ešte nevrátili knihy, ktoré si požičali ešte pred zatvorením v marci, aby prišli čo najskôr. V auguste bude zatvorená. Potom im už pokuty za omeškanie odpustené nebudú.

Prajem všetkým krásne leto.

text a foto: J. Ščepánková

Podarilo sa nám to...

Aj napriek pandemickej situácii nám bolo umožnené a podarilo sa zorganizovať v Kultúrnom dome v Zohore blší trh, swap a koncert Mia za prísnych hygienických opatrení (rúško, dezinfekcia, rozostupy). Doobeda od 8. do 12. hodiny sa konal blší trh. Avšak počasie nám veľmi neprialo, a tak prišlo málo ľudí. Predávajúcich bolo 10 a tiež sa predávali aj chutné koláče od Zuzky na podporu chodu materského centra. Zároveň prebiehala akcia Swap, čo znamená, že môžete priniesť oblečenie, topánky, kabelky v dobrom stave, čo vám zavádza v skrini a zobrať si akékoľvek oblečenie, čo sa vám tam zapáči a nič neplatíte. Pre deti boli pripravené aj tvorivé dielničky. Swap sa najbližšiu dobu nebude konať, ale ak sa do októbra nič nezmení, mal by sa uskutočniť len blší trh 3. 10. 2020, skôr v poobedných hodinách. Taktiež v sobotu, ale poobede sa o 16. hodine konal každoročný koncert „Mia“. Prišlo okolo 70 ľudí. Deti

sa zabavili, zatancovali si a aj sa kultúrne vyžili. Ďakujeme všetkým za pomoc v tento deň, či pri príprave, alebo spratávaní po akciách. Ďakujem vedúcej Janke za jej veľkú ochotu pri príprave a organizovaní akcii, či starostlivosť o herničku a ihrisko v tomto čase. Do pozornosti dávame informáciu, že vedúcej Materského centra Motýlik končí dvojročné funkčné obdobie. Ak by sa niekto chcel podujat' a stať sa vedúcim, prosím kontaktujte nás na fb stránke Materské centrum Motýlik do konca júla.

Zuzana Suchová

Najdrahšia tekutina

Myslíme, teda vieme, že rok 2020 si budeme všetci pamätať. Zo dňa na deň sme zrazu mali všetci prázdniny. Ale len naoko. Život sa nezastavil ani počas karanténnych opatrení kvôli vírusovému ochoreniu COVID-19.

Vďaka núdzovému stavu a z toho vychádzajúcich opatrení bolo obmedzených mnoho aktivít, pohybu a spoločenského života. Krv v žilách sa však nezastavila a aj jej potreba sa nezmenšila napriek tomu, že sa bežný život výrazne spomalil. Po dlhej odmlke spôsobenej práve pandemickými udalosťami sa Miestny spolok Červeného kríža v Zohore opäť podujal, aj keď prísne pravidlá ešte stále pretrvávali z dôvodu ochrany pred vírusom COVID-19, zorganizovať odber tejto drahocennej tekutiny. Je potrebné vysloviť veľkú vďaku každému, kto prišiel darovať krv. Po veľmi dlhej dobe sa zišlo viac ako 50 darcov, čo je úplne úžasný počet. Rovnako úžasné bolo vidieť množstvo prvodarcov, tých, ktorí prvýkrát nabrali odvahu a prišli darovať krv.

Ako Miestny spolok Červeného kríža v Zohore, chceme vyjadriť vďaku každému. Každému, kto nabral odvahu a prišiel. Už samotné rozhodnutie nezištne pomôcť je úžasne naplňujúce. Síce nie vždy je odber úspešný, nie vždy sa odber podarí. Raz je dôvod to, inokedy ono. Napriek tomu je fantastické spraviť ten prvý krok. Už teraz sa tešíme na ďalšie stretnutie s chuťou nezištného pomá-

hania iným.

Miestny spolok Červeného kríža v Zohore vyjadruje úprimné ĎAKUJEME každému, kto prišiel 19. júna 2020 do Kultúrneho domu v Zohore s odhodlaním darovať krv.

Zároveň vyslovujeme pranie, aby sme sa aj nabudúce stretli pri odbere v takomto hojnom počte.

Za Miestny spolok SČK Zuzana Mackovičová

Prví stavební podnikatelia zo Zohoru

Súčasťou zápisov krstov, sobášov a úmrtí v cirkevných matrikách, ktoré sa v Zohore začali viesť v roku 1654, sú aj informácie o profesiách žiteľov rodín. Z nich sa dozvedáme, že do konca 19. storočia žili v našej obci väčšinou roľníci a len malú časť obyvateľov tvorili remeselníci. Z nich najpočetnejšou skupinou boli mlynári, menej kováči, mäsiari, krajčíri a iné profesie. Počet remeselníkov v Zohore odzrkadľoval potrebu týchto remesiel v poľnohospodárskej obci. Zaujímavé je však nasledujúce zistenie. Keďže obyvatelia Zohora žili v murovaných domoch s murovanými mašťalami pre dobytok a kone, dalo by sa očakávať, že v obci bude vo väčšom počte zastúpené aj murárske remeslo. Preto je prekvapujúce, že do konca devätnásteho storočia sa v matrikách nachádza len jeden murár. Ide o zápis krstu Karola Hanečku, ktorý sa narodil 16. augusta 1877 murárovi Františkovi Hanečkovi a jeho manželke Anne, rodenej Kadlečovičovej v dome s adresou Zohor č.158. Manželia boli rodáci zo Stupavy a dom, v ktorom bývali bol majetkom stupavského grófa. Nachádzal sa na terajšom Nám.1.mája oproti obecnému úradu a od roku 1914 v ňom sídlila zohorská banka. Rodina Františka Hanečku odišla po krátkom čase bývať do Stupavy, kde František pracoval ako murársky majster a za murára sa u neho vyučil aj syn Karol.

Vysvetlenie, prečo sa nenachádzali v Zohore v 19. storočí takmer žiadni murári, sa dá hľadať v tom, že murárski majstri bývali najmä v obciach, ktoré boli sídlom grófa. Takou bola už od stredoveku aj Stupava, pod ktorej správou spadala väčšina obcí južného Záhoria. Gróf, ako najvyšší regionálny činiteľ, vytváral zákazky pre stavebných podnikateľov. To by mohlo vysvetlovať fakt, prečo býval istú dobu murár František Hanečka s rodinou v zohorskom dome, patriacom grófovi Alojzovi Károlyimu, a prečo sa neskôr vrátil naspäť do Stupavy.

Do roku 1872 boli remeselníci v Uhorsku organizovaní v cechoch. Nástupom spriemyselnovania výroby sa stal cechový systém brzdu v podnikaní, lebo neumožňoval voľný trh práce. Od roku 1872 začal platiť živnostenský zákon, čím cechový systém v Uhorsku zanikol. V roku 1884 bol vydaný nový živnostenský zákon, ktorý prikazoval obci, v ktorej bolo aspoň 50 učňov, zriadiť učňovskú školu. Hneď v tom istom roku bola zriadená učňovská škola v Malackách. Učňovské školy boli spoločné pre všetky remeslá. Vyučovalo sa v nich najmä účtovníctvo a odborné kreslenie. Odbornú spôsobilosť a zručnosť zabezpečovali majstri, u ktorých sa učni učili. Po zániku Rakúsko-Uhorska a vzniku Československej republiky vstúpil do platnosti nový živnostenský zákon, v ktorom boli zavedené nasledujúce stavebné živnosti:

1. živnosť staveľská
2. živnosť majstra murárskeho
3. živnosť majstra kamenárskeho
4. živnosť majstra tesárskeho
5. živnosť tých, ktorí sú oprávnení k vykonávaniu menších murárskych, kamenárskych a tesárskych prác.

Živnosť staveľská oprávňovala samostatne vykonávať každú prácu v stavebníctve, teda projektovať a stavať všetky budovy. Živnosť majstra murárskeho oprávňovala samostatne stavať prízemné budovy jednoduchej konštrukcie, pri ktorých vonkajšia šírka nepresahovala 15 metrov a maximálna svetlá vzdialenosť nosných stien bola 6 metrov. Pri budovách väčších rozmerov mohol murársky majster prevádzať pod dozorom staviteľa všetky zemné a murárske práce. Ako príklad môžeme uviesť stavbu školy

v Zohore v rokoch 1933-34, v ktorej dnes sídli obecný úrad. Vypracovanie projektovej dokumentácie a realizáciu stavby získala v konkurze firma bratislavského staviteľa Martina Plačka. Všetky murárske práce však prevádzala firma zohorského murárskeho majstra Jozefa Hubeka.

Začiatkom 20. storočia podnikali v stavebníctve traja zohorskí živnostníci: stavitel' **Nikodém Sloboda** a murárski majstri **Andrej Pavlásek** a **Jozef Hubek**. Uvedieme všetko, čo sa nám podarilo o ich živote dozvedieť.

Stavitel' Nikodém Sloboda

Narodil sa 12.septembra 1876 v Zohore v dome, ktorý sa nachádzal oproti dnešnému Baru Margit. Jeho rodičmi boli krajčírsky majster Jozef Sloboda a Agnesa, rod. Ščasná. Aj Nikodémov dedo Jozef Sloboda bol krajčír. Dvaja mladší súrodenci Cyril a Mária sa narodili v dome, ktorý stál na mieste terajšieho „Šenku u Kratochvíla“. Tu vyrastal Nikodém od svojich piatich rokov. Po ukončení ľudovej školy sa vyučil za murára. Pätnásteho mája 1899 sa zosobášil s Alžbetou Vacháľkovou, narodenou 28.septembra 1881 v Zohore. Po predpísanej praxi zložil skúšku na murárskeho majstra a začal podnikáť. Neskôr absolvoval vyššie vzdelanie so skúškou staveľskej spôsobilosti, čím získal živnosť staviteľa. V tej dobe sa pre stavby domov používala najmä pálená keramika (tehly na múry a klenby, škridla na pokrytie strechy a keramické dlaždice na podlahu) a drevené rezivo (trámy a dosky na stropy, hranoly na krov, late pod škridlu, fošny a dosky na podlahu, dvere, okná a nábytok). Nikodém Sloboda popri stavebnej činnosti vybudoval tehelňu na výrobu stavebnej keramiky a pílu na spracovanie dreva. Takmer všetok materiál, z ktorého jeho stavebná firma stavala domy, vyrábali jeho dve ďalšie firmy. Tehelňa sa nachádzala pri „Baraňom vršku“, kde sa zároveň ťažila tehliarska hlina. V tehelni sa vyrábali keramické pálené tehly, dlaždice a škridly. V Slovenskom národnom múzeu v Bratislave sú z nej zdokumentované dva druhy tehál so značkami NS a NS2. Dnes sídli v oblasti bývalej tehelne firma na výkup farebných kovov a železa. Tretia firma Nikodéma Slobodu, píla s parným pohonom, sa nachádzala vpravo na konci dnešnej ulice Lozornianska, pred železničným priecestím, kde si postavil rodinný dom. V súčasnosti tam sídli dopravná firma „Štefan Baláž – Trans“. Nikodém Sloboda sa výrazne angažoval aj vo finančníctve. V roku 1912 bol jedným zo zakladateľov „Záhorskej roľníckej banky“ v Zohore. Pôsobil vo funkcii člena predsedníctva, pokladníka a neskôr bol aj obchodným riaditeľom. Po fúzii s Moravsko-Slovenskou bankou v roku 1922 sa stal členom predstavenstva jej zohorskej filiálky. V rokoch 1912 až 1934 sa v jeho stavebnej firme vyučili viacerí chlapci zo Zohoru a okolia za murárov. Okrem už spomenutého vlastného rodinného domu a budovy parnej píly firma Nikodéma Slobodu realizovala aj iné stavby v Zohore. V prvom rade je to budova hostinca „Šenk u Kratochvíla“, ktorú postavil na parcele rodičovského domu. Hostinec dostaval najne-

N S	29 x 14 x 7	Zohor (Malacky)	Nikodém Sloboda, tehla Zohor, 1. pol. 20. stn.	SNM - AM
N 2 S	29 x 14 x 7	Zohor (Malacky)	Nikodém Sloboda, tehla Zohor, 1. pol. 20. stn.	SNM - AM

Značky tehál z tehelne Nikodéma Slobodu

skôr v roku 1907. Ďalšou stavbou bola budova lekárne sv. Antona Paduánskeho, ktorú si prenajal lekárnik Ján Menich. Budova stojí na dnešnej ulici Poľná. Lekáreň bola otvorená 17. novembra 1914. Na priečelí budovy sa dodnes nachádza socha sv. Antona Paduánskeho. Budova dnes slúži ako rodinný dom. Ako ďalšiu spomenieme budovu dnes už nejestvujúceho valcového mlyna, ktorý začal prevádzku v marci 1917. Nachádzal sa na dnešnej ulici Lozornianska. Majiteľom mlyna bola Záhorská roľnícka banka. Posledným majiteľom a prevádzkovateľom mlyna bol od roku 1941 až do zánrodnenia mlynársky majster Dominik Ivánek. Po roku 1956 budova načas slúžila ako sklad obilia JRD. Koncom 80.tych rokov bola zbúraná. Ďalšou Slobodovou stavbou je budova na rohu dnešných ulíc Staničná a Hviezdoslavova. V 20.tych rokoch si ju dal postaviť hostinský Ján Martinkovič, slúžila ako staničná reštaurácia. V šesťdesiatych rokoch v nej boli umiestnené učebne základnej školy a až donedávna v nej sídlila predajňa nábytku. Budova je teraz v rekonštrukcii.

Nikodém Sloboda mal dve dcéry, Máriu a Etelu. Staršia Mária sa v roku 1921 vydala za Jána Čapka, narodeného v Čechách. Bol vojakom Československých légii, ktorý bol po návrate z bojísk prvej svetovej vojny poverený správou majera Ferdinandhoff (známeho pod maďarským názvom „Nándy ház“), nachádzajúceho sa medzi Zohorom a Vysokou pri Morave. Mladšia Etela sa vydala za bratislavského staviteľa Martina Plačka. Nikodém Sloboda zomrel dňa 13. februára 1941 v Zohore ako 64-ročný.

Murársky majster Andrej Pavlásek

Andrej Pavlásek

Narodil sa 25.novembra 1881 v Zohore v dome s popisným číslom 179. Bol to pastiersky dom, ktorý sa nachádzal v lokalite „na bujární“. Je to miesto, kde dnes stoja bytovky na Kováčskej ulici. Stála tu aj studňa, slúžiaca pre napájanie dobytky. Pastiereň bola budova pre chov plemenných hospodárskych zvierat. Budova i celý chov bol majetkom obce Zohor. V areáli pastierne bol okrem hospodárskych priestorov aj byt pre rodinu obecného pastiera, ktorý bol zamestnancom obce. Jeho hlavnou

povinnosťou bolo zabezpečenie zdravého chovu hospodárskych zvierat, najmä dobytky, ktoré boli na každom gazdovstve. Andrej bol jedným z detí vtedajšieho obecného pastiera Jakuba Pavlásk a jeho manželky Margity, rodenej Vícenovej. Obecným pastierom bol aj Andrejov dedo Andrej, pradedo Martin a prapradedo Jozef.

Keď sa v rokoch 1886-1898 búral starý a staval terajší kostol, Andrej mal 15 až 17 rokov. Mnohí Zohorčania pomáhali pri stavbe kostola, medzi nimi aj on. Kostol projektovala a stavala stavebná firma Kittler a Gratzl. Andrej využil príležitosť a vyučil sa u nich za murára. Po predpísanej praxi zložil skúšku na murárskeho majstra a pracoval vo firme ako ich zamestnanec. Bratislavská firma „Kittler a Gratzl“ sa delila v druhej polovici 19. a začiatkom 20.storočia o veľké stavebné zákazky s ďalšou bratislavskou stavebnou firmou „Ignatz Feigler“. Feiglerovci postavili kostol Blumentál, kostol sv.Ladislava na Špitálskej ulici, budovu fakultnej nemocnice na Mickievičovej ulici, budovu Hlavnej železničnej stanice v Bratislave, historickú budovu SND na Hviezdoslavovom námestí, synagógu

Slovenské ľudové noviny 4.12.1914

Firma Andreja Pavlásk a pri stavbe domu v roku 1922

na Zámockej ulici, Lafranconiho palác na Nám.Ľ.Štúra, budovy továrne Stollwerck (dnešné Figaro) na Račianskej ulici, budovy bývalej továrne Dynamit Nobel na Vajnorskej ulici (dnes Dimitrovka) a mnohé iné budovy vrátane kostola vo Vysokkej pri Morave, ktorý stavali v rokoch 1890-1892. Firma architekta Ferdinanda Kittlera a staviteľa Karola Gratzla (Kittler a Gratzl) projektovala a postavila väčšinu budov na dnešných bratislavských uliciach Štefániková, Štúrova a Palisády. Okrem zástavby uvedených troch ulíc naprojektovali a postavili mestské kúpele Grössling, Kalvínsky kostol na dnešnom Nám.SNP, kaštieľ v Prievoze a veľa iných budov, medzi ne patrí aj kostol v Zohore.

Pred začiatkom prvej svetovej vojny zlá hospodárska situácia donútila Andreja Pavláška tak ako mnohých iných Slovákov odísť do Ameriky za zárobkom. S manželkou Annou, rodenou Križanovou, mali vtedy dve deti: syna Jána, narodeného 12.februára 1910 a Jozefa, narodeného 27.apríla 1912. Vo francúzskom prístave Le Havre nastúpil na loď La Savoie do New Yorku. Parník vyplával 18.januára 1913 a do v New Yorku sa dostal 27.januára 1913. Andrejovým cieľom bolo mesto Hamilton v štáte Ohio, kde žil a pracoval jeho brat Simeon a bratanec Fabian. Mesto Hamilton bolo začiatkom 20.storočia centrom ťažkého priemyslu a ponúkalo veľa pracovných príležitostí. Andrej sa po štrnástmesačnom pracovnom pobyte v Hamiltone vrátil domov ku svojej rodine. Niekoľko mesiacov po jeho návrate začala prvá svetová vojna a musel narukovať. Počas vojny bol povýšený do hodnosti desiatnika (vtedy kaprála) a vyznamenaný striebornou a bronzovou medailou za statočnosť, ďalej Karolovým vojenským krížom a Železným záslužným krížom. Karolov vojenský kríž bol založený cisárom Karolom I. Jeho nositelia boli nasadení najmenej dvanásť týždňov na

fronte, čo zaručovalo ich priamu účasť v boji. Andrej po celý čas nosil pri sebe modlitebnú knižku, v ktorej mal na poslednej strane vlastnoručne napísaný odkaz: „Môj milý priateľ. Ktorýkoľvek. Prosím Ťa, odošli túto knižku mojej manželke na adresu Pavlásková Anna in Zohor No=361 Komittat Pressburg.“

V modlitebnej knižke mal aj fotografiu svojej manželky s mamou a dvomi malými synmi. Našťastie si knižku i fotografiu priniesol domov sám. Pre jeho potomkov zostali cennou rodinnou pamiatkou.

Po vzniku ČSR si Andrej opäť založil živnosť murárskeho majstra. V druhej polovici 20.tých rokov prijal učňov. Vyučili sa u neho aj jeho dvaja synovia Ján a Jozef. V 30-tých rokoch sa aj na Slovensku výrazne prejavila Veľká hospodárska kríza. Ako v každá hospodárska kríza, aj táto najviac postihla stavebníctvo. Podľa spomienok rodiny mal Andrej problém zaplatiť dane. Rodina prežívala len vďaka trochu pôdy, ktorú obrábali. Preto, keď sa vyskytla možnosť ísť pracovať do Nemecka, Ján a Jozef ju uvítali. V Nemecku, ktoré bolo krízou postihnuté najviac, sa práve kvôli nej dostala v roku 1933 k moci Národnosocialistická nemecká robotnícka strana. Vláda, ktorej predsedom sa stal Adolf Hitler, rozbehla štátne zákazky, a tým odštartovala oživenie nemeckej ekonomiky až natoľko, že nemecké firmy zamestnávali aj robotníkov z iných krajín. Bratia Ján a Jozef pracovali od roku 1936 do roku 1940 ako murári v sídelnom meste Adolfa Hitlera, v Mníchove. Ján už bol ženatý a mal dve malé deti. Jozef bol ešte slobodný. Žiaľ, v posledných júnových dňoch roku 1939 sa v rodine stala tragická udalosť. Andrejova firma stavala v Zohore rodinný dom na dnešnej ulici Požiarnická. Keď mali čerstvo postavený vysoký múr, prišiel silný víchor, ktorý podľa spomienok Andrejovej dcéry Terézie strhol z mnohých domov strechy. Andrej s kolegami sa snažili múr podoprieť vzperami, ale silný nápor vetra múr zvalil a Andrej, ktorý mal vtedy 58 rokov, nestačil uskočiť. Zomrel v bratislavskej nemocnici 2.júla 1939 na následky zlomenia chrbtice a panvy. Synovia Ján a Jozef, ktorí boli v Mníchove, stihli prísť už len na pohreb.

Z ich pobytu v Mníchove sa uchovala zaujímavá spomienka. Bol večer 8.novembra 1939. Už boli na lôžkach, keď ich vyrušil silný hluk výbuchu. Vybehli von a uvideli horiacu budovu. Bola to budova pivárne Bürgerbräukeller, v ktorej bol práve spáchaný atentát na Adolfa Hitlera. V pivárni sa každoročne veľkolepo oslavovalo výročie potlačeného „pivnicového puču“ z 8.novembra 1923, kedy sa národní socialisti „pochodom na Berlín“ pokúsili prevziať v Nemecku vládu. Pred 16-tým výročím tohoto puču počas ôsmich mesiacov nemecký občan Johann Georg Elser pripravoval atentát. Do ústredného nosného piliera sály počas dvoch mesiacov tajne po nociach umiestňoval vyše 50 kilogramov nálož s časovačom výbuchu nastaveného na 21.20 hod., kedy mal mať podľa programu prejav Adolf Hitler. Vzhľadom na prebiehajúcu vojnu s Poľskom začal však Hitler svoj prejav o polhodinu skôr a presne o 21.07 hod. opustil sálu a išiel na vlak do Berlína. Tým unikol atentátu o 13 minút. Následkom výbuchu bolo pod zrúteným stropom sály 8 mŕtvych a 62 zranených. Rečnícke pódium stálo vedľa piliera, takže Hitler vtedy unikol istej smrti. Ján s Jozefom pracovali v Nemecku až do júla 1940, kedy sa vrátili domov a zamestnali sa v stavebných firmách na Slovensku.

Fotografia Andrejovej rodiny, ktorú nosil pri sebe počas vojny

Murársky majster Jozef Hubek

Narodil sa 20.marca 1887 v Zohore rodičom Ferdinandovi Hubekovi a Františke, rodenej Ščepánkovej. Rodina sa živila poľnohospodárstvom. Po skončení ľudovej školy sa vyučil za murára. Dvadsaťosem.štvrtého januára 1910 sa zosobáčil s Máriou Fumačovou, narodenou v Zohore 31.januára 1890 rodičom Františkovi Fumačovi a Margite, rodenej Mifkovičovej. Po predpísanej praxi zložil skúšku na murárskeho majstra, založil firmu a prijal učňov. Za murárov sa u neho vyučili aj jeho synovia Emil a Jozef. V 30-tých rokoch bol poslancom obecného zastupiteľstva v Zohore a členom správnej rady zohorskej filiálky Slovenskej ľudovej banky. Dnes sa už nedá zistiť, koľko budov postavila jeho firma počas svojej dlhoročnej existencie. Za všetky sme už uviedli murárske práce pri stavbe budovy školy v rokoch 1933-1934. Jozef Hubek zomrel 13.júna 1964 v Zohore vo veku 77 rokov.

Terézia Pavlásková
Jozef Pavlášek

Použité zdroje:

HAVLÍKOVÁ A.: Zohor v spomienkach Anky Havlíkovej, vydal OÚ Zohor 2001, 183 strán
HLAVAJ J.: O murárskom remesle. Nákladom edície Slovenský staviteľ, Bratislava 1943, 342 strán.
KONEČNÝ, F.: Učňovské školy. In.: Vlastivedný sborník okresu bratislavského a malackého. Diel 1. Sborník kultúrnej práce, Bratislava 1930, 444strán.

Kňazské jubileum nášho pána farára

Vo štvrtok dňa 18.6.2020 bola v našom farskom kostole svätej Margity Antiochijskej ďakovná svätá omša. Ďakoval pri nej náš pán farár Miroslav Komorný za milosť kňazstva, ktorú mu udelil presne pred dvadsiatimi rokmi v Bratislave, vtedy bratislavsko – trnavský arcibiskup Ján Sokol.

Slávnostným kazateľom bol generálny vikár Mons. Daniel Izold. Pán farár slúžil svätú omšu spolu s koncelebrujúcimi kňazmi z blízkych farností Láb, Lozorno, Plavecký Štvrtok a s veriacimi, ktorí prišli na túto slávnosť. Pred záverom svätej omše k tomuto kňazskému jubileu zablahoželal v mene všetkých zohorských farníkov básnik Michal Chuda. Po svätej omši pripravil pán farár spolu s oslovenými dobrovoľníkmi krátke agapé pre všetkých, ktorí prišli na svätú omšu.

Touto cestou sa chceme aj my poďakovať pánovi farárovi i všemohúcemu Pánu Bohu, že sa s nami delí o milosť sviatostného kňazstva, a že cez jeho posvätené ruky môžeme každý deň prijímať vysluženú sviatosť cirkvi.

Autor B. Šteffek, Foto: M. Timko

Milý pán farár, my redaktori Zohorského hlasu spolu s pánom starostom Martinom Zálesňákom, Vám prajeme k vášmu vzácnemu jubileu veľa Božích milostí, pevné zdravie, šťastie, spokojných farníkov a ešte veľa pekných rokov strávených vo vašom kňazskom povolani.

Stavba školy v roku 1934. Druhý zprava v strednom rade je murársky majster Jozef Hubek. Štvrtý zprava je staviteľ Martin Plačko, vedľa neho jeho manželka Etela, rod. Slobodová.

WELCH D.: Němci proti Hitlerovi, vydala Euromedia Group k.s. Praha 2005, 192 strán, ISBN 80-242-1379-6
Archív Národnej banky Slovenska: archívne dokumenty s inventárnymi číslami SO-000-085-108 až SO-000-085-115
Údaje z archívu Andreja Wsóla, historika MCK v Malackách
Zborník Slovenského národného múzea – Archeológia: Register tehliarskych značiek na Slovensku, Vydalo: Slovenské národné múzeum-Archeologické múzeum, Bratislava 2015, ISBN 978 – 80 – 8060 – 353 – 3
Slovenské ľudové noviny zo 4.decembra 1914
Skeny originálov matrik na internete: <https://familysearch.org/>

Čo sa to s nami robí?

„Čo sa to s nami robí?“ – položil mi znenazdajky takúto otázku v nemocnici vedľa mňa sediaci a na vyšetrenie čakajúci neznámy muž. Domnievajú sa, že ide len o jeho nie príliš vydatý pokus všeobecnej konverzácie dvoch neznámych ľudí, som sa rozhodla nereagovať, tak som len lakonicky mykla plecami a to „bola chyba“, pretože pán si to vysvetlil po svojom a poriadne sa rozrečnil.

„Manželka ma táhá aj tento rok k moru! Viete si to predstaviť? Vraj pôjdeme po trase bezpečných turistických koridorov! No, povedzte, čo už je toto za hlúposť?“ Neodpovedala som. Ešte vždy som sa chcela sústrediť na to, čo ma čaká za dverami ošetrovne. No pána zjavne moje mlčanie nijako neodrádzalo, nuž pokračoval vo svojom monológovi. „Viete, odkedy kvôli Korone zavreli školy a škôlky, musel som zostať s deťmi doma ja, lebo ženu potrebovali v práci. A to viete... deti sa v našom malom byte nudili, potom robili zle a keď už ma peklo s mojimi tromi „Satanmi“ pomaly dostávalo na psychiatriu, pretože som normálne začínal trpieť stavmi úzkosti a paniky, ona, celá vysmiata, zahlásila, že pôjdeme s deťmi na spoločnú dovolenku k moru! Ona sa asi zbláznila!!! Znova tráviť čas s týmito deťmi „čertami bez kopýtok“?! Ved u nás už aj pes chodil väčšinu času so zveseným chvostom a snažil sa byť neviditeľný a keď v správach po troch mesiacoch môjho psychického útlaku oznámili, že brány škôl sa opäť otvárajú, chcel som od radosti otvoriť to najdrahšie šampanské!!!!“

Predstava deťmi zúboženého chlapa ma natolko pobavila, že som sa pousmiala, čím som sa v nestráženej chvíli ocitla v dialógu a prebrali sme naozaj všetko - od letných dovolení, cez COVID-19 a všetky „neschopnosti“ vlády až po počasie, či vplyv pandémie na čínsky včelársky priemysel.

Pán bol zjavne včelár, pretože počas rozhovoru vždy našiel priestor prirovnávať lekárov a zdravotné sestry v čase Koronavírusu k usilovným včielkam a zakaždým vsunul niečo rozumné o týchto malých obdivuhodných stvorených, ktoré sú pre ľudstvo priam Božím darom. Tak som sa razom dozvedela, že včely majú svoj medzinárodný deň a trebárs na Slovensku budú zákonom chránené, alebo aj to, že asi 20 tisíc rastlín by malo problém rozmnožiť sa a ďalej existovať, čo by samozrejme viedlo k zmene prírodných podmienok natolko, že by mohla byť vážne ohrozená existencia ľudstva.

„Keď vymrú včely, ľudstvu neostáva viac, než 4 roky života“ – viete, kto to povedal? - vyhrkol na mňa zákernú kontrolnú otázku. Vďaka Bohu, odpoveď mi nebola neznáma a razom som si vybavila toho strapatého starca s vyplazeným jazykom s menom Bertík Einstein.

„Viete, mladá pani, že včely opelujú asi až 85% rastlinných druhov na Zemi, čo v Európe predstavuje asi 75% celej produkcie potravín?“ – pokračoval vo svojom výklade. „To som netušila, hoci viem, že včielky sú pre nás ľudí veľmi užitočné“ - odpovedala som.

„...a nielen pre nás ľudí! Včely sú totiž v prvej línii potravinového reťazca a udržiavajú pri živote tiež divoké vtáky a zvieratá, čo sa živí semenami a plodmi rastlín. A ako žijú včely, tak žijú aj ľudia, pretože ak okolo nás bzučia včely, žijeme v zdravom prostredí!“

Téma včiel ma začínala mierne otravovať. Súhlasne a veľmi múdro som sa preto pokúšala vec uzavrieť vyhlásením, že aj ja včielky pokladám za akýsi lakmusový papierik znečistenia, čiže indikátor kvality prostredia, a chápem ich životne dôležité postavenie pre zachovanie ekologickej rovnováhy a biodiverzity v prírode.

„Apis mellifera, čiže, včela medonosná – pre 1 kg medu musí navštíviť asi milión kvetov“ – pri týchto jeho slovách som už skoro omdlievala, čo zrejme spozoroval aj môj prednášajúci, lebo pokračoval vo svojom prejave: „Mnohí sa panicky boja ich uštipnutia. Dostávajú

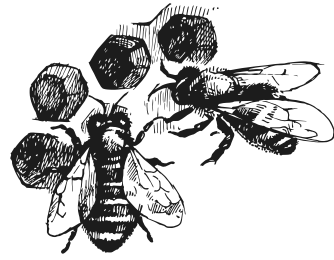
alergie. Omdlievajú. No, keď pozitívne vplýva na naše bunky, srdcovo-cievny systém, mozog, vlasy, nechty a včelí jed zas zvyšuje našu imunitu, preto sa napr. včelári dožívajú vysokého veku!“

„...Až na Teba, až na Teba!“ – pomyslela som si a s neskutočnou námahou som v sebe potláčala myšlienku jeho vraždy. „Skús ešte niečo povedať o včelách a určite Ťa rituálne zabijem!“ – pri tejto nevyslovenej myšlienke som sa už dostávala do stavu, kedy som prestávala vnímať svet. Zúfalo som sa pokúšala o náznak únavy a driemot, no... nedalo sa. Pán sa vrátil k monológovi a rozprával, a rozprával... samozrejme o užitočnosti včiel... a ja som mala podozrenie, že sa bude chcieť dostať až do doby dávno pred Kristom. A naozaj...

„Už od nepamäti produkujú včely jedlo vhodné pre človeka a ich med má antibakteriálne účinky. Medom a voskom sa v minulosti platili dane. Včely boli už v minulosti povýšené na posvätného živočícha kňazov a kráľov. Produkty včiel boli darmi Egypťanov pri uzatváraní mierových dohôd...“ – viac už nedopovedal, pretože... v ambulancii sa otvorili dvere a pána XY pozvala milá zdravotná sestra k lekárovi na vyšetrenie.

„Konečne! Konečne ma niekto zachránil!“ - v duchu som s neskutočnou úľavou skonštatovala, keď sa od vedľa ozval hlas: „Je vidieť, že pán bol dlho kvôli Korone zavretý doma. Byť v jeho veku s malými deťmi tak dlhý čas v izolácii nie je žiadna sranda. Skrátka, potreboval sa len vyrozprávať nejakému dospelému. Prepáčte, ja nezvyknem počúvať cudzie rozhovory, no o včielkach hovoril pútať a priam edukatívne, čo ma veľmi zaujalo. Som bývalá učiteľka a osobne pokladám záchranu včiel za veľmi múdru a užitočnú svetovú trend. Žiaľ, sú medzi nami aj takí, ktorí vedia o včelách len to, že je to blanokrídly hmyz. Včely sú pritom absolútne nezastupiteľné a zabezpečujú nám až tretinu všetkého jedla! Viete, ten, čo vedome ublíži včielke, alebo ju zabije, mal by za trest do konca života jesť už iba ovsenú kašu, aby si uvedomil, aké zverstvo spáchal a v akom temnom svete by ľudia žili bez včiel. Oj, veru, mnohému by sme sa mali my, ľudia, od tohto hmyzu učiť, lebo tak, ako trebárs teraz ľudia v prvej línii predovšetkým pracovali pre nás všetkých, tak ani včela nepracuje pre seba, ale pre rastlinu a pre človeka! Naviac, ich produkty majú významné postavenie v kozmetike, liečiteľstve, či farmácii a tento ich „včelí pot“ živí celé odvetvia“.

„Bože, prečo?“ – s touto nemou otázkou zatváram oči a tému včiel už vnímam len ako bolestivý trest ich žihadiel. Každá ďalšia múdra veta o včelách ma priam bodá do slabín. Mám pocit, že moje telo sa dostáva do stavu ťažkej alergie, tak len dúfam, že ma nezačnú liečiť pomocou včelích produktov, tzv. Apiterapiou. To by ma, ako diabetika, asi aj zabilo. Pri tejto predstave sa nekontrolovane zasmejem, čo pani zjavne zneistí, nuž zopakuje úvodnú otázku: „No, povedzte, čo sa to s nami robí? Tiež sa Vám zdá, že ľudia nevedia žiť kvalitný život v rodinách? Pritom sme tvory spoločenské a potrebujeme žiť vo vzťahoch, komunikovať spolu, tráviť spolu čas. Medzi naše základné ľudské potreby patrí pocit bezpečia a istoty a toho sa nám v týchto dňoch veľa nedostáva a – ako vidieť – kritické udalosti minulých dní pandémie môžu spôsobovať naše intenzívne emocionálne reakcie, ktoré následne môžu narušiť aj našu kapacitu riadne fungovať...“ – nedopovedala. V tej chvíli sa totiž otvorili dvere ambulancie a v nich stál „môj včelár“. Bol usmiaty a zapínajúc si posledné dva gombíky na košeli hovoril: „Želám Vám krásne leto plné milých zážitkov, dámy.

Bolo príjemné sa s Vami porozprávať. Viete, tí moji malí „Satani“ sú pre mňa tým najcenejším, čo mám a na dovolenku s celou rodinou sa veľmi teším, hoci to bude aj dlhá cesta k moru. Tak dovidenia a... nezabudnite, že vôňa medu, to je vôňa Vianoc – očarujúceho obdobia tých najkrajších zázrakov!“

Po týchto jeho záverečných slovách som zostala priam paralizovaná a úplne zahanbená. Moje predchádzajúce, našťastie nevyslovené myšlienky a pocity neboli príliš inteligentné. Poriadne som sa kvôli tomu na seba hnevala, pretože farba medu mi predsa vždy pripomínala žiarivé slnečné lúče, vôňa medu zas Vianoce, či len zimnú pohodu so šálkou dobrého čaju s medom a citrónom, a chuť medu bola pre mňa vždy symbolom zdravého života na Zemi!

Tak, čo sa to s nami robí? Premúdení ľudia sa stali sebavedomými, nezávislými a prestali sa báť bohov? Otvoril snáď niekto z nás Pandorinu skrinku?

Obecný kalendár,

milý spoluobčania, obecný kalendár nám už pomaly pol roka robí spoločnosť a pripomína spomienky našich predkov a Zohor v dávnych časoch. Dovoľte, aby sme Vám oznámili úžasnú novinu. Klub fotopublicistov Slovenského syndikátu Slovenska vyhodnotil náš kalendár v súťaži „O najkrajší kalendár roka 2020“, v kategórii stolové kalendáre ako tretí najkrajší na Slovensku. Táto súťaž sa koná už od roku 1992 a nominované kalendáre hodnotí porota zložená z výtvarníkov, grafikov, fotografov, polygrafov a iných odborníkov. Vyhlásenie výsledkov sa vždy koná pri otvorení výstavy v Banskej Bystrici. Podujatie vzniklo z iniciatívy, predsedu novinárskeho Klubu fotopublicistov. Spoluorganizátorom, bola a dodnes zostala Štátna vedecká knižnica v Banskej Bystrici. V ďalších ročníkoch bola súťažná kolekcia vystavená aj v niektorých ďalších mestách Slovenska. Navyše v rokoch 1999-2001 organizátori rozšírili hodnotenie aj o anketu

Do leta vstupujeme s určitými obavami a s rešpektom (ne)vnímame príchod krásneho slnečného počasia. Mnohí z nás snívame o dovolenke a bolo by určite fajn, keby bola presýtená práve vôňou lúčnych kvetov a bzučania usilovných včiel. V našej prírode je to totiž najvyššia známka kvality. A ak sa aj náhodou vyberieme za hranice našej krajiny, majme, prosím, na pamäti, že v boji s COVID-19 sú prevencia a disciplína jedinú dodržiavať, pretože... ak sa rozhodnú niečo ľuďom darovať priamo bohovia, zvyčajne je v tom nejaký háčik. Možno príbeh Pandorinej skrinky so závadným obsahom posluži ako metafora na všetky naše hlúpe rozhodnutia, následkom ktorých je zvyčajne lavína tragických konzekvencií. Nuž, milí čitatelia Zohorského hlasu, kdekoľvek v lete budete, chráňte, prosím, nielen svoje zdravie, ale aj trebárs život včiel. Sú to dary bohov zo všetkých najzaujímavejších.

Eva Bodorová

divákov o najobľúbenejší kalendár. Od roku 2007 začali súbežne putovať dve, od seba nezávislé, výstavné kolekcie po rôznych mestách Slovenska. Aj náš kalendár by putoval po výstavách nebyť príchodu pandémie Covid -19.

S nápadom poslať ho do tejto súťaže prišla pani B. Miklošovičová a grafička V. Melicharová na základe veľmi dobrých ohlasov od našich občanov. Kalendár je zhotovený z fotografií zo zbierky pána Štefanoviča, ktoré získal od našich spoluobčanov. Zároveň mal na starosti v spolupráci s Jožkom Gerhoferom a pani Miluškou Zálesňákovou celkový výber fotografií. Úpravu a tlač previedla Knihtlač Gerthofer, no a obec to všetko zafinancovala. O distribúciu do domácností sa postarali poslanci.

Patrí Vám naša srdečná vďaka.

Redakcia Zohorského hlasu

Novinky od hasičov!

Mnohí z vás si isto všimli, že ani my hasiči sme počas koronakrízy nespali, no naopak, zveľaďovali sme naše priestory. Hneď po Veľkej noci sme sa vrhli do rekonštrukcie jednej z našich garáží. Hoci v roku 2012 bola budova obnovená, je potrebné sa o ňu starať. Podlaha bola v katastrofálnom stave, všetko bola samá prasklina, preto sme museli urobiť novú. Spolu s podlahou sa prerobilo kúrenie, elektrické rozvody, ovládanie požiarnej sirény a samozrejme sme interiér trochu skrášlili. Pracovali sme skoro 7 týždňov a spolu odrobili vyše 400 hodín v rámci vlastného voľného času. Keďže doba ide dopredu, snažíme sa aj my prísť s niečím novým, Do novej podlahy sme inštalovali svietiaci LED pás, na uľahčenie cúvania auta do garáže. Podlahu tiež zdobí farebný znak dobrovoľných hasičov.

V najbližšej dobe nás čaká prerábka haly vo dvore požiarnej zbrojnice, ktorú zabezpečuje obecný úrad na výzvu Ministerstva vnútra a nás na jeseň ešte prerábka druhej garáže. Takže o program na tento rok máme postarané.

Nikto z nás však nevie, ako sa vyvinie situácia v súvislosti s pandemiou, nakoľko sme museli všetky plánované spoločenské akcie zrušiť, budeme preto radi, ak sa nám aspoň nejaká takáto udalosť podarí pre vás zorganizovať.

Poďakovanie patrí obci Zohor za finančnú pomoc a samozrejme všetkým zúčastneným členom.

Stopko Marek, predseda DHZ 1 Zohor

Saška Rexová

V minulom čísle Zohorského Hlasu sme Vám predstavili Sašku Rexovú, ktorá sa venuje zjazdovému lyžovaniu a je členkou Slovenského juniorského paraolympijského družstva. Sľúbili sme Vám s ňou rozhovor a svoj sľub plníme. Saška stojí na križovatke ciest a má pred sebou jedno veľké životné rozhodnutie. Aké? To už nám prezradí sama.

„Saška, poznám ťa od malička, a myslím si, že ak by si mohla, behala by si od prvého dňa, kedy si sa narodila. Mám ťa stále pred očami, keď som ťa ako malé dievčatko, ktoré sa len učí chodiť stretávala na prechádzke po dedine väčšinou s maminkou. A veru, mala čo robiť, aby ťa ustrážila, lebo si bola riadne šidlo. Je úžasné, že si tú svoju hyperaktivitu pretavila do športu. I keď pre dievča z dolniakov, kde už pomaly nebudeme vedieť ako sneh vyzerá, by som si vedela predstaviť aj iný šport ako zrovna lyžovanie. Ale asi gény nepustia, keďže lásku k zimným športom máte v rodine. Lyžovanie ti iste prináša aj veľa cestovania za snehom.“

Kde všade si už bola a kde najčastejšie trénuješ?

Čo sa týka kondičných tréningov na suchu, tak to trénujem doma, momentálne teraz už aj 2-krát do týždňa s osobným trénerom a v júni nám začala letná príprava a sústredenia po Slovensku. Zatiaľ sme absolvovali dve sústredenia, ktoré boli v Martine, no a 28.6. sme konečne išli na lyže. Vďaka lyžovaniu som už bola v Litve, na rakúskych ľadovcoch, kde pravidelne trénujeme a kde sme sa spolu s mojou navádzačkou Evkou tento rok zúčastnili aj pretekov, samozrejme doma na Slovensku a u susedov v Česku. Minulý rok som absolvovala klasifikáciu, ktorá je potrebná na to, aby som mohla pretekať a tá bola v Holandsku a cestovali sme autom z Nemecka z Kolína.

Ďalšia otázka sa týka uplynulej sezóny. Stihli ste ju kvôli korona vírusu dokončiť? Viem, že začiatok si mala výborný. Si spokojná s výsledkami, alebo je ešte stále na čom pracovať?

Minulú sezónu sme stihli akurát dokončiť. V nedeľu sme prišli z pretekov a už v pondelok sa začalo všetko zatvárať. S výsledkami som nesmierne spokojná, pretože bola to moja prvá pretekárska sezóna a nečakala som, že bude až taká úspešná. Do sezóny som „vstupovala“ s tým, že si idem jednoducho užiť celú tú atmosféru a skúsiť si po prvýkrát zapretekať na vlastnej koži. Je tam samozrejme ešte množstvo vecí, ktoré treba zdokonaľiť, ale myslím si, že je to na dobrej ceste.

Lyžiarska sezóna sa už dávno skončila, oddychuješ, alebo už si v plnom nasadení? Ako sa pripravuje taký lyžiar počas leta, keď nie je nikde nablízku zasnežený svah? Čo už máš za sebou, a čo ťa ešte len čaká?

Od júna nám začala letná príprava. Nevedelo sa ako to všetko bude kvôli opatreniam, hranice boli zatvorené... tak sme zatiaľ trénovali na Slovensku. No hranice sa otvorili a my sme ako som už spomenula 28. júna odišli na lyže do Rakúska na ľadovec Hintertux. Mám za sebou dve kondičné sústredenia a teraz, keď sú už

otvorené hranice, budeme pravdepodobne chodiť aj lyžovať. Čo nás čaká ešte nie je presne, pretože plány sa stále menia, ale myslím si, že budeme chodiť už aj na ľadovce a že sa to bude tak striedať, jedno „sústredko“ na lyžiach jedno na Slovensku.

Na sociálnej sieti sledujem tvoje aktivity, mohla by si nám aspoň trochu priblížiť do akých projektov si sa zapojila, a kde by si to mohli naši čitatelia pozrieť?

Nedávno vznikol projekt SUPERFIT, do ktorého ma oslovil pán Pavel Bílik, aby som sa zapojila, porozprávala niečo o sebe a natočila mesačnú výzvu pre ostatných. Samozrejme som súhlasila a bolo to pre mňa zasa niečo nové a skvelé. Určite odporúčam pozrieť túto stránku www.superfitonline.sk. Je tam mnoho cvičení od kondičného trénera Dušana Chromého, rozhovory s paralympijskými športovcami a mnoho zaujímavostí.

Saši, stojíš ako som už v úvode napísala na križovatke ciest, kedy sa musíš rozhodnúť čo, a ako ďalej. Ty to už vieš, nakoľko je už prázdninové obdobie. Prezradíš nám kam povedú tvoje kroky v septembri?

V septembri nastupujem do prvého ročníka na strednú školu na Gymnázium v Bratislave na Vazovovej ulici.

Posledná otázka sa týka tvojich snov, plánov a predsavzatí do budúcnosti, kde sa vidíš? Máš nejaké konkrétne, alebo to necháš všetko na náhodu, ktorej svojou húževnatosťou pomôžeš a budeš brať čo ti život prinesie a popasuješ sa s tým?

Tak samozrejme sny mám za ktorými si pôjdem, pretože je dôležité mať sny, ale až ciele ma posunú ďalej. Veľmi by som sa chcela dostať na najbližšie paralympijske

hry v Pekingu. Budem pre to robiť všetko, makať najviac ako len to pôjde a dúfať, že sa tam dostanem. No a všetko, čo mi príde pod nohy sa budem snažiť prekonať a posúvať sa ďalej a ďalej. Pri tomto mi najviac pomáha rodina a najmä mama, ktorá stojí vo všetkom pri mne, moja navádzačka, bez ktorej by to jednoducho NEŠLO, pretože by som skončila niekde v kríčkoch, tréneri, ktorí nie sú len tí, čo nám na tréningoch nakladajú, ale sú obrovskou oporou a vždy sa na nich môžem obrátiť, a aj kamošky zo školy Ninka, Lenka a Emka, ktoré mi dosť pomáhali v škole s úlohami, a vždy keď mohli, tak pomohli. Takto by som sa chcela všetkým veľmi poďakovať.

Saška aj ja ti veľmi pekne ďakujem za čas, ktorý si venovala toľko rozhovoru. Všetci ti budeme pevne držať palce, aby sa ti tvoje sny splnili, aby sa ti darilo v pretekaní, v škole a aby si v živote stretávala len takých úžasných ľudí, spolužiačky a spolužiakov ako tu v Zohore. Pevne verím, že tento rozhovor nie je posledný, že sa ešte stretneme.

J. Ščepánková, S. Rexová

Foto: L. Rexová

Motoristická spomienka: krutý osud nedožičil pokračovanie rodinnej tradície...

Čas zahojí aj tie najväčšie rany na duši. V týchto dňoch si však na jednu hlbokú a nezabudnuteľnú ranu spomíname. V piatok 15. mája sme si pripomenuli nedožité 74. narodeniny a o desať dní neskôr (25.5.) aj 45. výročie tragickej smrti **Ladislava Eliaša**.

Dňa 25. mája 1975 rady slovenských plochodrážnikov z Automobilového klubu Zohor (AMK Zohor) opustil talentovaný rodák z neďalekého Lozorna. Jeho kúzlo osobnosti nejde ani slovami popísať. Všetci ho mali radi, pomáhali mu v jeho obľúbenej činnosti. História prestížneho plochodrážneho podujatia, je ako nikdy nedokončený príbeh. Očakáva sa v ňom prakticky všetko – od vavrínových venčov, cez nespočetné množstvo štipľov od šampanského, zdrviúce osobné prehy favoritov, či triumfálne ódy nadšených priaznivcov – až po tragédie... Okamih, keď okruh stíchol, zmeravel, keď jedno z miest trúchlivo pripomína čierna stuha. V týchto dňoch, iba tichá a pokorná spomienka, na muža, ktorému Boh nepomohol – keď to najviac potreboval. Slovenský plochodrážny šport, pretekári a milovníci týchto špeciálov si každoročne pripomínali v Zohore počas 10 rokov Eliašovu pamiatku memoriálovým podujatím a po zrušení areálu na Záhorí následne pokračovali už 9 sezón v Žarnovici.

Jubilejný, celkovo 20-ty ročník museli organizátori v Castrol Aréne v Žarnovici preložiť (pre pandémiu korona vírusu) a uskutočnil sa 1. júla 2020. Úzkosť nad stratou blízkeho človeka prebolela, spomienky však zostávajú... Táto pieta pretrváva pravdupovediac do večnosti. Tá zostane navždy nekonečná. Tento pocit evokuje na cintoríne mramorový pomník lozornianskeho rodáka Ladislava Eliaša. Muž, ktorý svojím jazdeckým kumštom podľa mnohých odborníkov s veľkou perspektívou a výkonomi sa postupne dostával medzi TOP pretekárov štartového poľa...

ČO SA STALO ?

Bola sobota 24. máj 1975, krásny víkendový slnečný májový deň. Agilný AMK ZOHOR na návrh najaktívnejšieho pretekára Laca Eliaša zorganizoval VOĽNÉ tréningové preteky k príprave pretekárov na ďalšie nasledujúce majstrovské preteky v športovom kalendári sezóny 1975. Do plochodrážneho areálu v Zohore sa na pozvanie schádzali známi pretekári zo širokého okolia, ba i spoza rieky Moravy – z Břeclavy, Březolúpu, Kopřivnice. Na štart sa po štvoriciach postavilo celkovo 16 pretekárov, aby si postupne zmerali svoje jazdecké schopnosti, otestovali svoje špeciály a divákovi predvedli jazdu plnú vysokého adrenalínu. Neprehliadnuteľný z domáceho AMK Zohor bol veľký talent, 185 cm vysoký brunet, Laco Eliaš v koženej hnedo-červenej kombinéze s bodkovanou šatkou okolo krku, s jednotkou na hrudi, krásne vylešteným „ďaleka jagajúcim“ motocyklom, keď všetky kovové časti stroja mal pochromované. Po štarte sa raketovou rýchlosťou, z kvarteta konkurentov, v pekelnom tempe ocitol hneď na vedúcej pozícii. Napriek dobre sa vyvíjajúcemu priebehu pri nájazde do tretieho kola sa rútil do ľavotočivej zákruty veľkou rýchlosťou. Práve ľavotočivé zákruty dokázali neraz poriadne „rozhádzat“ aj oveľa skúsenejších borcov. Zrazu sa mu zdvihlo predné koleso špeciálu Jawa 500 ccm, následne v rýchlosti chcel koleso položiť na dráhu, čo sa mu v krátkom okamihu už nepodarilo. Nasledoval v asi 110 km/h rýchlosti pád, kombinézou lízal povrch trate a hlavou narazil do pevného mantinelu. Zostal ležať v bezvedomí, na pomoc mu pribiehali najbližší. Ležal v kaluži krvi. Pri úraze utrpel niekoľkonásobnú fraktúru lebky a masívne krvácanie do mozgu. Z hlavy mu po

Portrét Laca ELIÁŠA

náraz zletela prilba, žiaľ, mal iba takú ľahkú – obyčajnú, ktorá ho pri takom náraze nemohla zachrániť. Z rozbitej lebky sa valila najcennejšia tekutina – hrôzostrašná situácia. Prítomní zdravotníci okamžite, v najrýchlejšom odbornom zásahu, konali. Manželka Janka všetko videla na vlastné oči. S nárekom, utekajúc k nemu v zlej predtuche, kričala: „Preboha prečo nevstáva?“ Ležal, nič nevnímal. Naložili ho na nosítkach do sanitky a uhaňali do nemocnice na bratislavské Kramáre. V sanitke som sa s ním viezla a celú cestu ronila slzy – zmieňuje sa manželka Janka. Dobré pripravené a prebiehajúce preteky sa po prerušení dokončili.

Priamy účastník v štartovom poli, dlhoročný priateľ Jozef Tóth z Bratislavy, nám následne priblížil situáciu v nemocnici. „Po dokončení pretekov, ktoré som nakoniec vyhral, som rýchle vyzliekol moju kombinézu, všetku moju techniku – motocykel a ďalšiu výbavu som dal do opatery mojim zohorským priateľom a uhaňal do nemocnice na Kramáre do Bratislavy za Lackom.“

Na neurochirurgickej klinike, už v opatere odborného personálu primára MUDr. Kožucha, ležal v bezvedomí napojený na prístrojoch k oživeniu. Žiaľ, nepustili ma k nemu, lekár iba povedal, že vyzerá, akoby ho štopkali v nemocničnej kotolni. Prítomní doktori vedeli, že smrť bude preňho vykúpením. Oznam lekárov nakoniec v tom najhoršom znel: 25. mája 1975, tri hodiny po polnoci, prehral boj o život. Osudové sa mu teda stalo príliš zdvihnuté predné koleso a motocykel konštruovaný bez brzd sa stal neovládateľným. Zodpovednosť v každom podujatí padá na plecía samotného pretekára na

Ladislav ELIAŠ v plnom sústredení na trati v Zohore....

trati. On je totiž tým jediným, ktorý musí znášať plné riziko svojho povolania. V živote pretekára sa niekedy preukáže súhra, či náhodné zoskupenie i malých zlyhaní a ľudských chýb, ktoré v svojom dôsledku môžu viesť k smrti nevinného človeka.“

Jozef ďalej pokračuje: „Netrpezlivo som čakal ďalej v priestoroch nemocnice, aj priatelia a známy v tichosti čakali na správu lekárov s nádejou...“ – zmenil sa aktér a jeden z najväčších priateľov Jozef Tóth. Celý automotoklub v Zohore smútil. Laco bol totiž jedným z najobľúbenejších pretekárov, všetci ho poznali ako čestného športovca, občana, priameho a skromného človeka. „Preteky na plochej dráhe sú mojím životom“ – vravieval Laco s úsmevom častokrát známym priateľom.“ Žiaľ, preteky pre neho znamenali smrť, čo bolo o to krutejšie v jeho prípade, keď práve pred 10-timi dňami oslavoval 29. narodeniny.

Laco mal úžasné zásluhy pri budovaní najmä plochodrážneho oválu, ľavotočivých zákrut v Zohore a s podporou Miroslava Rybanského prispel k následnému rozvoju úspešnej éry miestneho AMK. Častým pomocníkom pri doprave materiálu a stavbe dráhy mu bola Praga V3S. Mal svojský motoristický talent. Jeho unikátnou

špecialitou bola schopnosť technickými fintami dať motocyklu bezchybný stav.

KTO BOL LACO ELIAŠ ?

- **narodený:** 15. 5. 1946 v Lozorne
- **zomrel:** 25. 5. 1975 v Bratislave
- **stav:** ženatý, manželka Jana
- **deti:** Ladislav ml., Monika a Peter
- **prvé preteky:** 5. 9. 1970 na trati v Břeclavi (súťaž speedway Bratislava – Žarnovica)
- **motocykel:** ESO, JAWA 500 ccm
- **klubová príslušnosť:** Speedway klub Bratislava (1970 – 1973) AMK Zohor (od 1973)
- **úspechy počas kariéry:** 3x - 3. miesto na Majstrovstvách Slovenska (1972, 1973, 1974), člen širšieho kádra družstiev M-ČSSR na ľadovej plochej dráhe

Ladislav sa narodil ako prvý z troch súrodencov rodičom Štefanovi a Štefánii Eliašovým. Mal o 9 rokov mladšieho brata Štefana a sestru Máriu. Schopnosti a túžbu po motocykloch dostal do vienka už od kolísky. Táto hlboká túžba ho sprevádzala celý jeho mladý život. Ako každý mládenec, ktorému učarila vôňa benzínu a spáleného oleja, si postupne časom v domácej dielni zostrojil terénny motocykel, na ktorom získaval prvotné návyky motoristickej abecedy. S miestnymi kamarátmi teréniakom brázdili lozornianskym chotárom, aby si vychutnávali radosť z jazdy. Po ukončení základnej školy sa rozhodol študovať na hutníckej priemyslovke v Ostrave. Neskôr ho postihlo vážnejšie zranenie, keď ho zrazilo v Bratislave auto, liečil sa dlhšie v nemocnici, čo zanechalo aj isté stopy na jeho nohe. O nedlho, vekom už zrelý absolvoval základnú vojenskú službu, predstúpil pred odvodovú komisiu, kde vojenský lekár usúdil, že s takou nohou do „boja“ nemôže. Dostal modrú knižku, a to bola pre neho voda na mlyn naplno sa ešte viac venovať obľúbenému motorizmu. Motocyklový šport nebol pre neho povolaním. Chodil denne do práce, ako vodič bytového podniku v Bratislave 1. Nikdy nechcel

byť navoňaný úradníkom. Rodičia ako i ostatní rodinní príslušníci si nemysleli, že by si Laco s pretekaním v sedle plochodrážneho stroja mohol vybudovať kariéru. Ale jeho vytrvalá aktivita bola veľkou súčasťou ich rodiny, keď neskôr v roku 1973 sa po jeho boku v sedle plochodrážneho motocykla ocitol aj jeho mladší brat Štefan. Pre oboch bratov sa preteky stali veľkou vášňou. Žiadne krajšie hobby na svete si nevedeli, zvlášť Laco, predstaviť. Bratia držali spolu, ale na dráhe starší mladšiemu nič nedaroval. Pôžitok mal, keď cítil v rukách silu motora, vyváženost motocykla, bezchybný chod motora, či prácu kolies. Fascinujúca bola rozkoš z prúdu vzduchu vanúceho cez prilbu na tvár vo vysokých rýchlostiach. Príprave na preteky obetoval prakticky všetko, vrátane súkromného života. Viacerí pretekári ho označovali za veľkého bojovníka na trati. Čím väčšie nároky na seba kládol, tým viac sily v sebe nachádzal, a to bola jeho veľká motivácia. Vždy hľadal niečo nové. Nebezpečenstvo si nepripúšťal, ale ani ho nepodceňoval, hoci sa paradoxne stal jeho obeťou. Nebyť jedného okamihu (na trati v Zohore), v histórii plochej dráhy na Slovensku by sa dnes iste tešil z množstva dosiahnutých úspechov a trofejí.

Miesto posledného odpočinku v LOZORNE ...

RODINNÁ TRAGÉDIA NA POKRAČOVANIE...

Lacova smrť neodradila ani ďalších jeho rodinných príslušníkov od obľúbeného motocyklového športu. Mladší brat Štefan trvale pokračoval v napredovaní za úspechmi až do roku 1980, keď kariéru ukončil ako 32 ročný.

Náročný šport si získal i Lacovho staršieho syna Ladislava, keď ešte ako dieťa bol stále ako tieň pri otcovi v dielni a zaučal sa do tajov týchto motocyklov. On mal byť pokračovateľom rodinnej tradície. Žiaľ, aj s ním sa osud veľmi kruto zahral. Talent a pretekárske gény zdedil po otcovi, ktorý mu bol vzorom. Keď mal 21 rokov, teda 14 rokov po otcovej smrti, utrpel počas pretekov v roku 1989 ťažké zranenie krčnej chrbtice a odvtedy je pripútaný na invalidný vozík. Život, najmä ten pretekársky, vie byť nesmierne krutý ... Motoristická rodina Eliašovcov z Lozorne teda položila na oltár motoristickej vášne krutú daň. Bolesť v srdciach pozostalých trvá dodnes. Preto im zaželajme hlavne pevné zdravie a optimizmus do ďalších dní. Život vie byť často nespravodlivo zákerný ...

Spracoval: Kamil SOMOROVSKÝ

FOTO: Archív

POVEDALI v spomienkach o Lacovi

• **Miroslav Rybanský** (80 r.- bývalý plochodrážny jazdec) – nikdy nezabudnem na Lacovu nezištnú pomoc a aktivitu, ktorou prekypoval. Bez neho by som nepostupoval vo výstavbe dráhy tak hladko ani v spoločenskom živote. Bol úžasne rýchly, no najrýchlejší bol predsa na trati s motocyklom. Náš zlatý a nešťastný chlapec. Pri robote som ho vlastne spoznal. Bola s ním neuveriteľná sranda. Neuveriteľne spontánny chlap, zapálený do všetkého, čo ho chytilo za srdce. Bol taký muž činu. Vedel sa obracať s lopatou aj s fúrikom. Ako 15- ročného ho priťahoval k plochodrážnej disciplíne tréner Karol Kubela ešte v začínajúcom speedway klube Bratislava, medzi ktorých v tých časoch patrili: Jozef Tóth, Zdeno Vaculík, Štefan a Laco Eliašovci a ďalší, ktorí neskôr prešli od apríla 1975 do AMK Zohor. „Zbožňoval som chvíle s Lacom pri budovaní zohorskej dráhy, ako i na pretekoch. Pracovali sme spoločne od rána do večera v kuse tých 14-16 hodín. Pozerali na nás ako na „bláznov“ a mnohí nechápali, že to vydržíme. Vydržali sme a dielo zrealizovali“ – zmenil sa nestor a legenda plochej dráhy na Slovensku Miroslav Rybanský.

• **Roman Višvader** (59 r. – pretekár AMK Zohor) – „Laco mal obrovské charizma. To sa nedá naučiť ani k tomu dospieť. Priatelia i pretekári ho rešpektovali, ale nemali z neho strach. Nikoho neznižoval, choval sa vždy kamarátsky. Bol to človek s dobrým srdcom.“ – zmenil sa jeho dlhoročný obdivovateľ Roman.

• **Janka Eliašová** (manželka) – „Bez otca nám celej rodinke bolo ťažko. Život sa s nami nemaznal. Nevieť sa zbaviť pocitu, že už nikdy nebude pri mne. Že sa ma už nikdy nedotkne, nepohladí, nezahľadí do očí, tak, ako to iba on vedel. Spoločný osud nás oboch spojil práve v nemocnici. Oboja sme boli v tom čase pacienti, on po úraze, keď ho zrazilo v Bratislave auto, a ja tiež po úraze v pradiarňach - (býv. cvernovke – závody MDŽ), keď som nešťastne vložila ruku do stroja a úraz bol na svete.“ – mieni v spomienkach manželka. „Čas zariadil, keď som v osudný májový deň stála pred nemocnicou Kramáre a z celého srdca si želala, aby Boh uštedril život toho, koho som veľmi milovala. Všetko však bolo márne, keď sa po havárii z bezvedomia na druhý deň už neprebrel. S motorizmom som už dokonale zmierená, aj keď mi plochá dráha zobrala manžela a doživotne poznačila aj syna. Pravidelne sa zúčastňujem aj s deťmi na každom podujatí memoriálu, pretekov na počesť a spomienku na milovaného manžela. Spomienková kytica je veľkým dojatím, ale teší ma, že organizátori ako v Zohore, tak i v Žarnovici nezabúdajú na fantastického a dobrosrdečného človeka“ – dodáva so slzami v očiach Jana.

• **Milada Mackovičová** (tajomníčka a kronikárka AMK Zohor) – „Spoznala som ho až po vstupe do nášho AMK Zohor. Bol kamarátsky, pracovitý, zábavný, no vždy čestný, v spoločnosti oplýval šarmom. Na trati zasa tvrdý, nekompromisný a absolútne férový. Mal ohromný štýl jazdy s obrovskými schopnosťami. Na sebe poctivo pracoval, chcel byť stále lepší a lepší.“

• **Jozef Tóth** (74 r. – Bratislavčan, bývalý pretekár plochej dráhy) – „Laco bol môj najlepší priateľ, akého som počas mojej kariéry v plochodrážnej brandži mal. Bol mi bližší ako ktokoľvek iný. Počas piatich rokov sme spoločne jazdili v teame Speedway Bratislava na trati v Bratislave a potom v AMK Zohor. Dospel som k presvedčeniu, že je skutočne veľký talent a bojovník, v každom podujatí túžiaci po víťazstve. Z tých nešťastných pretekov, ktoré som nakoniec vyhral, som víťazný veniec položil Lacovi na miesto posledného odpočinku, ako znak nášho nerozlučného priateľstva.“

Kolektív brigádnikov AMK Zohor v 70-tych rokoch na budovaní areálu na miestnom štadióne ...

(zlava horný rad):
Jozef David,
Miroslav Došek,
Štefek Peter,
Dominik Ivánek,
František Sucha,
Rudolf Ďurica st.,

(dolný rad zlava):
Dušan Hubek,
Michal Lengyel,
Rudolf Ďurica ml.,
Štefan Dudek,
Miroslav Mackovič

OZ Roconaba hokejbal ...a karanténa

Tak ako všetkých šporovcov aj zohorských hokejbalistov nečakane zasiahla situácia spôsobená karanténou. Z tohto dôvodu sa niektoré súťaže nedohrali, iné ešte nie sú ukončené a hrať sa budú aj začiatkom prázdnin. Vynútená prestávka urýchlila procesy presunov hráčov a trénerov v jednotlivých vekových kategóriách.

Po uvoľnení opatrení sa všetci s veľkou chuťou pustili do prípravy. Hlad po hokejbale dokazovala príkladná účasť na tréningoch. Keďže súťaže v Moravskej hokejbalovej lige, kde hráva naša mládež boli ukončené začali sme sa pripravovať na ďalšiu sezónu.

Prípravka odohrala úspešný turnaj v Bratislave. Účasť bola 100% a mohli sme tak postaviť dve družstvá. Radosť a spokojnosť našich ratolestí bola veľavravná.

Žiaci si dvakrát zmerali sily s rovesníkmi z Hancop Bratislava a najmladší z tejto kategórie sa peknou hrou predvedli na turnaji v Brne.

U mužov nastala najväčšia zmena v tréningovom procese. Pristúpili sme k zlúčeniu starších žiakov a juniorky so seniormi. Tento ťah sa ukázal ako veľmi správny. Tréningy 3x do týždňa, bežne s účasťou 20 - 30 hráčov sú od začiatku na veľmi vysokej úrovni. Kvalitne pripravení hráči hneď v prvých zápasoch seniorskej ZHBL ukázali svoj potenciál. Po zbrabanej jeseni sa nám síce nepodarilo postúpiť do vyraďovacej časti súťaže, hra aj výsledky nás ale veľmi potešili. Navyše chlapci a dievčatá úspešne ukazujú svoje hokejbalové schopnosti v najvyššej Slovenskej súťaži v kategórii 16 ročných.

Na záver patrí vo všetkých kategóriách poďakovanie hráčom za ukážkový prístup k tréningom i zápasom. Ďalej rodičom detí za trepezlivosť a podporu svojich ratolestí.

Osobitné uznanie si zaslúžia tréneri za ochotu a čas obetovaný pre tento šport. Momentálne sú traja v každej kategórii.

Konkrétne v prípravke Milan Krebs, Pavol Kovár a Juraj Šteffek. Žiakov pripravujú Roman Búrik, Peter Varkonda a David Gerthofer. Muži a juniorky sú pod taktovkou Ivana Samochina, Tomáša Franka a Mariána Komínka. Najlepšou trénerskou vizitkou je neútláhajúci záujem o hokejbal v našej obci a taktiež blízkom okolí.

tím HBK Roconaba Zohor

Rozpis zvozu odpadu v obci Zohor pre II. polrok 2020 Komunálny odpad

DÁTUM	Deň	INTERVAL ZVOZU		
		1 x mesačne	2 x mesačne	4 x mesačne
06/07/20	Pondelok	X	X	X
13/07/20	Pondelok			X
20/07/20	Pondelok		X	X
27/07/20	Pondelok			X
03/08/20	Pondelok	X	X	X
10/08/20	Pondelok			X
17/08/20	Pondelok		X	X
24/08/20	Pondelok			X
31/08/20	Pondelok	X	X	X
07/09/20	Pondelok			X
14/09/20	Pondelok		X	X
21/09/20	Pondelok			X
28/09/20	Pondelok	X	X	X
05/10/20	Pondelok			X
12/10/20	Pondelok		X	X
19/10/20	Pondelok			X
26/10/20	Pondelok	X	X	X
02/11/20	Pondelok			X
09/11/20	Pondelok		X	X
16/11/20	Pondelok			X
23/11/20	Pondelok	X	X	X
30/11/20	Pondelok			X
07/12/20	Pondelok		X	X
14/12/20	Pondelok			X
19/12/20	Sobota	X	X	X
28/12/20	Pondelok			X

Separovaný odpad

DÁTUM	Deň	PLASTY	PAPIER
24/07/20	Piatok	X	
20/08/20	Štvrtok		X
21/08/20	Piatok	X	
18/09/20	Piatok	X	
15/10/20	Štvrtok		X
16/10/20	Piatok	X	
27/11/20	Piatok	X	
22/12/20	Utorok		X
23/12/20	Streda	X	

Sklo sa bude vyvážať raz mesačne

ZOHORSKÝ HLAS, dvojmesačník. Vydavateľ: Obecný úrad Zohor, Nám. 1. mája 1, 900 51 Zohor, IČO: 00305235. Medzinárodné štandardné číslo: ISSN 1338-0273. Evidenčné číslo tlače pridelené MK SR: EV 4004.10. Distribuované zdarma v obci Zohor. Dátum vydania aktuálneho čísla 2/2020: 6. 7. 2020. Uzávierka pre zasielanie príspevkov do nasledujúceho čísla **3/2020: 23. 8. 2020**. Šéfredaktorka: Jana Ščepánková. Zástupca: Juraj Štefanovič. Členovia redakčnej rady: Jana Cabadajová, Juraj Mackovič, Zuzana Filipová, Eva Bodorová. Kontakt: redakcia.zh@obeczohor.sk. Grafická úprava a tlač: Kníhtlač Gerthofer. Redakčná rada si vyhradzuje právo na jazykové, stylistické a predtlačové korektúry príspevkov.

Vláčik Záhoráčik

Smer: Bratislava - Zohor - Plavecké Podhradie

Bratislava hl.st.	8:21	12:21	16:21
Bratislava Železná studienka	8:27	12:27	16:27
Bratislava Lamač	8:30	12:30	16:30
Devínska Nová Ves	8:38	12:38	16:38
Dev. Jazero	8:44	12:44	16:44
Zohor	9:00	13:00	17:00
Lozorno	9:08x	13:08x	17:08x
Jablonové	9:14	13:14	17:14
Pernek	9:20x	13:20x	17:20x
Kuchyňa	9:26	13:26	17:26
Rohožník	9:33	13:33	17:33
Sološnica	9:39x	13:39x	17:39x
Plavecké Podhradie	9:43	13:43	17:43

Smer Plavecké Podhradie - Zohor - Bratislava

Plavecké Podhradie	10:10	14:10	18:10
Sološnica	10:13x	14:13x	18:13x
Rohožník	10:20	14:20	18:20
Kuchyňa	10:27	14:27	18:27
Pernek	10:33x	14:33x	18:33x
Jablonové	10:39	14:39	18:39
Lozorno	10:45x	14:45x	18:45x
Zohor	11:00	15:00	19:00
Dev. Jazero	11:09	15:09	19:09
Devínska Nová Ves	11:15	15:15	19:15
Bratislava Lamač	11:25	15:25	19:25
Bratislava -Železná studienka	11:28	15:28	19:28
Bratislava hl.st.	11:35	14:35	18:35

Vlak ide v sobotu, v nedeľu, dni pracovného pokoja a štátom uznané sviatky. V období od 4.VII. do 15.IX. - vo vlaku je radený samostatný cyklovozeň. x- zastavenie na znamenie

Hrdinovia dnešných dní

Pre mňa sú hrdinovia dnešných dní moji rodičia a celá rodina, lekári, páni záchranári...

MAMINA

ZÁCHRANÁR

P. KRIBRÝ

Sára Orthová

Kristián Piaček

Daniel Filadelfi

Sofi Holmann

Emma Orthová

Veronika Heseková

Patrik Kovár